

COURAGE

Descoperiți și folosiți abilitățile dumneavoastră și de curaj civic

Un nou mod de abilitare pentru tinerii adulți dezavantajați din Europa

“Eu și Curajul Meu” – manual de studiu individual pentru formatori

Rosemarie Klein & Gerhard Reutter / bbb

Duncan Chamberlain & Joe Bucknall & Alessandro Carbone / BTF-

Helmut Kronika / BEST

Valentina Alexandrescu & Theodor Porojan / Crefop

Peri-Ilka Tinçman / Lope

Dortmund, iunie 2019

This project n° 2018-1-UK01-KA204-048016 has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Erasmus+

Editor și coordonator

Bridging to the Future Ltd
DI Duncan Chamberlain

Impact Hub Birmingham
58 Oxford Street B5 5NR
BIRMINGHAM - Marea Britanie

Proiect:

COURAGE - Discover and Use Your Skills and Civil Courage - A new way of empowerment for young disadvantaged adults in Europe

(Nb. traducere: Descoperiți și folosiți abilitățile dumneavoastră și curajul civic - un nou mod de abilitare pentru tinerii adulți dezavantajați din Europa)

Finanțat în cadrul programului ERASMUS + program: Proiect de parteneriat strategic european pentru Educație și Formare Profesională

Proiect N ° 2018-1-UK01-KA204-048016

Project-Website: <https://www.courage-skills.eu/>

Acest text reflectă numai punctul de vedere al autorilor. Agenția Națională și Comisia nu sunt responsabile pentru orice utilizare care poate fi făcută din informațiile pe care le conține.

Index

INTRODUCERE	5
1. ÎNȚELEGEREA CURAJULUI CIVIC	11
1.1 Ce este curajul civic ?	11
1.2 Ce împiedică și ce promovează curajul civic?	15
1.3 De ce Curajul Civic este din ce în ce mai important în societățile noastre?	17
1.3.1 Dinamica și direcția Evoluției sociale	17
1.3.2 Societățile europene sunt tot mai brutale (?)	22
1.3.3 Consecințele curajului civic - oferte educaționale de bază	25
1.4 Curajul Civic ca o competență de bază europeană	25
1.4.1 Ce înțelegem prin Competențe de bază?	26
1.4.2 Înțelegerea competențelor de bază în tranziție	27
1.4.3 Competențele de bază ale curajului civic extind inventarul de competențe de bază.....	28
1.5. Considerații asupra curajului civic ca o Ofertă de Baza.....	29
1.5.1 Violența verbală și fizică în viața de zi cu zi	30
1.5.2 Rasismul Public.....	32
1.5.3 Situații de Urgență în viața cotidiană.....	33
1.5.4 Mobbing și Bullying.....	33
1.5.5 Discriminarea socială a grupurilor și indivizilor	36
1.6 Curajul civic ca subiect educațional: provocări pentru educatorii de adulți.....	37
2. CADRUL PEDAGOGIC DE CUNOAȘTERE PENTRU FORMATORII DE ADULȚI	42
2.1 Ce poate însemna Oferta de Aptitudini de Bază în termenii Curajului Civic?	42
2.2 Scopurile programului de pregătire a Curajului Civic - Abilități de bază	43
2.3 Curajul Civic ca subiect al abilităților primare: principii de ghidare pentru a întreprinde acțiuni.....	44
2.4 Moduri de învățare: Locuri și modalități	48
2.4.1 Ce poate fi învățat de la Empirism?	48
2.4.2 Locurile de învățare pentru dezvoltarea Curajului Civic	49
2.4.3 Alege forme informale de învățare.....	52
2.5 Crearea de rețele și cooperare interdisciplinară.....	53
2.6 Recomandări didactico-metodice pentru Competențele de bază ale curajului civic	56
2.6.1 Accesul către tinerii adulți.....	56
2.6.2 Reguli și instrucțiunile de Acțiune pentru curajul civic	58
2.6.3 Abilități de bază privind violența verbală și fizică în viața de zi cu zi	59
2.6.4 Competențe de bază în rasismul public	63
2.6.5 Competențe de bază pentru situații de urgență în viața de zi cu zi.....	67

2.6.6 Competențe de bază în mobbing și bullying	70
2.6.7 Competențe de bază privind discriminarea împotriva grupurilor și indivizilor	75
2.7 Închiderea sau remarcă: „Dacă nu eu, cine altcineva?”	81
Referințe.....	82

Introducere

„CUM AȚI DESCRIE / RECUNOAȘTE O PERSOANĂ CARE DOVEDEȘTE “CURAJ CVIC”?

O persoană care intervine cu curaj, cand ceilalți se uită în altă direcție, o persoană care are curajul de a aborda nedreptate direct - pe scurt, o persoană care nu gândește foarte mult timp înainte de a reacționa.

Sarah J. Theaterpädagogin, Dortmund, DE

Cineva cu un scop clar, care se ridică pentru un lucru bun fără a fi dogmatic, care este respectuos, dar se ridică pentru convingerile sale.

*Alessandro C.,
Birmingham, GB*

O persoană care este dispusă să intervină, îi protejează pe oamenii mai slabi, ridică vocea atunci când ceva este greșit, atunci când ceva este nedrept, discriminatoriu, care vorbește și nu se teme de a fi expus în mod public.

Helmut K., Wien, AT

O persoană, care, în situații critice, în care, de exemplu, demnitatea umană nu este respectată, oamenii sunt oprimați, amenințați sau discriminați, intervine pentru a ajuta și pentru a îmbunătăți o situație, chiar și cu riscul de a avea consecințe negative pentru ei.

Peri T., Skien, NO

Curajul civic este trăsătura unei persoane care are curajul să se ridice și să reacționeze (în mod individual și / sau colectiv), atunci când valorile de bază și credințele îi sunt afectate.

Theodor P. RO

Cineva care se ridică împotriva nedreptății și îl susține pe cel mai slab în mod public.

Rosemarie K., Gerhard R., Dortmund, DE

Acestea au fost primele răspunsuri în parteneriatul nostru la această întrebare când am început să dezvoltăm „Eu și curajul meu, manualul de auto-învățare”.

CARE AR FI RĂSPUNSUL TĂU SPONTAN?

CURAJUL CIVIC CA ELEMENT AL COMPETENȚELOR DE BAZĂ

"Statul liberal secularizat are condiții, ce nu pot fi garantate. Acesta este pretul pe care îl plătește libertatea. "

(E.-W. Böckenförde, Fostul judecător constituțional în GE)

Democrația ca mod de viață are nevoie de o mulțime de cerințe. În zilele noastre curentele populiste au o influență din ce în ce mai mare în multe țări europene iar păstrarea democrației necesită curajul cetățenilor să se ridice și să rămână pe poziție. Curajul civic devine o competență de bază pentru cetățenii europeni. Curajul civic este o expresie a responsabilității în materie de „res publica” și de participare; este nevoie ca cetățenii activi să aibă o mulțime de competențe la nivel individual și colectiv, care depășesc cunoștințele și capacitatea. Nu toată lumea are competențele necesare în aceeași măsură. Și unii nu pot găsi oportunități și modalități de participare politică. Mai ales oamenii în situații precare, dezavantajate, care de multe ori simt că nu sunt luați în serios, ca parte a societății și, prin urmare, nu sunt invitați să ajute la modelarea acestora.

Este un obiectiv mai mult sau mai puțin ascuns al programelor de bază în Europa, pentru a stimula și a însoți interesul oamenilor în procesul de învățare al democrației. În acest scop, caracteristicile de bază ale curajului civic sunt crearea condițiilor privind subiectul drepturilor omului și egalitatea privind participarea socială și politică. Obiectivele mari au nevoie de începuturi mici. Baza competențelor de curaj civic începe la nivelul de practică-orientare.

Scopul nostru este de a permite tinerilor să descopere și să folosească abilitățile lor și responsabilitatea civică.

Proiectul Courage răspunde la întrebarea cum arată însușirile de bază ale curajului civic pentru a ajunge și a-i aborda pe tinerii adulți aflați în situații dezavantajate. Proiectul COURAGE este în căutarea de modalități de a atrage acest grup țintă, prin intermediul unei oferte dedicate pentru dezvoltarea trăsăturilor de bază ale curajului civic. Parteneriatul înțelege - după cum se va vedea - abilitățile de bază ca o punte pentru incluziunea grupurilor țintă și, astfel, contribuie la extinderea înțelegerii competențelor de bază.

Înțelegerea în ce constau competențele de bază s-a schimbat fundamental în ultimele decenii în țările europene. Pentru o lungă perioadă de timp, competențe de bază, cum ar fi cititul și scrisul au fost în centrul competențelor de bază. Conceptul de competențe de bază s-a extins de atunci și este înțeles ca medierea competențelor de participare culturală și socială. Canonul competențelor de

bază acum include, de asemenea, competențe de bază în numeratie, competențe de bază în IT (în domeniul informatic), noțiuni de sanatate, cultura financiară, alfabetizare socială și competențe de limbi străine, în special competențe de bază în limba engleză. Abilitățile de bază ca element al educației politice este încă în fază incipientă. Un concept de educație politică de bază nu este încă disponibil.

Odată cu dezvoltarea acestui manual de auto-învățare, Proiectul COURAGE are scopul de a ajuta educatorii adulți, consilieri, asistenți sociali și alte persoane interesate de promovarea curajului civic ca element al educației politice de bază pentru a face față cu adulții tineri în ceea ce privește subiectul de bază în educația politică și să încurajeze și să le permită preocuparea legată de responsabilitatea civică, folosind metode adecvate pentru grupul țintă. Este vorba de curaj civic în situații cotidiene specifice, cum ar fi:

- violența fizică și verbală în viața de zi cu zi
- rasismul public
- situații de urgență în viața de zi cu zi
- hărțuirea
- discriminarea împotriva grupurilor și indivizilor

Grupurile țintă și obiectivele manualului

„Eu și manualul de studiu pentru formatori COURAGE “este destinat adulților activi în domeniul educației: profesori, lectori, formatori, antrenori și consilieri, pedagogi sociali și lucrătorii sociali care lucrează sau ar dori să lucreze cu tinerii adulți (în vârstă de 16-25 ani), pe tema curajului civic.

Mai exact ne gândim la trei grupuri țintă carora ne adresăm:

- Educatorii care provin din diferite domenii de competențe de bază pentru tineri în contexte de viață defavorizate și care privesc curajul civic ca un element de competențe politice de bază, ca o îmbogățire importantă a activității lor educaționale. Ei pot folosi experiența și cunoștințele lor de la locul de muncă și pot folosi manualul pentru a obține sugestii cu privire la modul în care tema curajului civic poate fi conceptualizată și pusă în aplicare într-un mod didactic și metodic.
- Educatorii din domeniul educației politice a tinerilor și adulților care doresc să dezvolte și să pună în aplicare oferte pentru și cu tinerii adulți, în contextul vieții dezavantajate. Ei pot folosi experiența lor în activitatea de educație politică și, cu ajutorul manualului, pentru a primi sugestii cu privire la modul în care noi grupuri țintă pot fi abordate și atrase, folosind exemplul de promovare a curajului civic.

- Consultanți și instructori care lucrează în domeniul consilierii educaționale sau de pregătire pentru tineri adulți și doresc să se pregătească mai bine pentru situațiile în care se simt provocați să includă curajul civic ca obiect de consiliere în practicile lor. Ei vor găsi cunoștințe teoretice utile în manualul și pot obține sugestii pentru practica lor de consiliere acolo.

Manualul își propune să ofere cititorilor acces la cunoștințele teoretice necesare cu privire la ceea ce include curajul civic, ca o competență de bază centrală europeană și modul în care aceasta poate fi promovată în programele de competențe de bază pentru adulți tineri. O atenție deosebită va fi acordată întrebării cum responsabilitatea civică poate fi adaptată la nevoile și interesele tinerilor adulți, și anume modul în care activitățile de învățare pot fi stimulate, organizate și puse în aplicare.

Ca și instructor poți utiliza manualul pentru a învăța cum să îți planifici, să organizezi și să comunici despre responsabilitatea civică ca și subiect. Îți poți extinde cunoștințele despre curaj civic și capacitate activă a adulților tineri și îți poți dezvolta în continuare competențele prin abordări, cum ar fi lucrul biografic și auto-reflexiv. Vei ajunge să cunoști abordarea învățării situaționale, care nu promovează competențele de bază ale curajului civic, pe baza orientărilor curriculare, dar care se bazează pe situații concrete, care sunt cât mai reale.

Curajul civic poate fi învățat

Cei ce au contribuit la această manual își asumă în general, că, curajul civic poate fi învățat, adică dezvoltat și stabilizat. Abordarea bine intenționată, învățăturile, interdicțiile sau pedepsele nu ajută atât de mult aici. Tema și promovarea curajului civic are nevoie de oportunități inovatoare, atractive de învățare și de formare, precum și activități de învățare interactive, biografice și reflexive pentru grupul țintă. Dezvoltarea curajului civic necesită domenii de experiență, care să permită tinerilor adulți să facă schimb de experiențe critice din viața de zi și dacă este necesar sa le repete. Ca partener al manualului COURAGE, presupunem, de asemenea, că astfel de oportunități de învățare nu au loc doar în instituțiile de învățământ, dar pot fi organizate, de asemenea, în formate de muncă educaționale de sensibilizare.

Curajul civic ca subiect de cooperare

Cu abordarea noastră dorim să încurajăm organizațiile cu răspundere civică să coopereze cu reprezentanții altor discipline. Presupunem că, complexitatea subiectului necesită o cooperare interdisciplinară, privind la abordările practice ale altor discipline care oferă oportunități de a aborda curajul civic ca un subiect diferit de abordările și formele de „învățământ / școală “. Prin urmare, este o chestiune de lărgire a propriilor perspective în procesul de predare și învățare.

Competențe de bază pentru Curajul Civic necesită instructori profesioniști

În discursul social, nu este neobișnuit să aud plângeri că tinerii au devenit indiferenți la rasism, violența, discriminare și hărțuire în locuri publice. Cu toate acestea, nu există dovezi empirice pentru a sprijini aceste plângeri. În cazul în care aceste tendințe sunt evidente, experții care au avut a face de ceva timp cu tema curajului civic, văd această pasivitate ca o expresie a sentimentelor de neputință și resemnare. „Nu poți face nimic până la urmă ...” sau „Alții vor ști cu siguranță mai bine cum să intervină ...” În cadrul proiectului COURAGE nu ne asumăm o indiferență de nezduncinat din partea tinerilor adulți. Nu este neobișnuit pentru ei să nu fie afectați. Presupunem că tinerii adulți - ca și noi - de multe ori nu au încredere în propriile strategii și posibilități de a se ridica, de a interveni, de a lua atitudine și de a nu fi convinși de autoeficiența lor.

În acest context, ne bazăm pe formatori care încep cu ipoteze pozitive în experiența de zi cu zi și în conștiința tinerilor adulți și, chiar mai mult, care se bazează pe competențele și abilitățile tinerilor adulți. Curajul civic are nevoie de formatori care oferă tinerilor adulți oportunitatea de a testa propriile idei și strategii - într-un mediu protejat - și astfel se vor simți siguri în situații reale.

Valori morale dar, fără a moraliza

„Curaj civic nu este o «tehnică» sau «metoda», ci o virtute. De aceea, nu este ușor să dezvoltăm curajul social. Este întotdeauna despre a te descurca cu valorile morale pe care individ dorește să le conștientizeze.” (Singer, Kurt: Der Mut, aus der Reihe zu tanzen In: Psychologie heute, 7/2004, S. 65)

Ca partener al manualului COURAGE, a fost și este o preocupare deosebită pentru noi, să-l oferim acestui manual o abordare care, în timp, pe baza valorilor morale pentru dezvoltarea și stabilizarea curajului civic, evită orice moralizare în abordarea didactică. Moralizare – ii suntem foarte recunoscători prin experiența noastră cu tinerii adulți, ar fi diametral opuse obiectivului nostru de a-i responsabiliza, folosindu-și abilitățile și aptitudinile lor în calitate de cetățeni responsabili, ar patrona pur și simplu tinerii adulți.

La urma urmei, moralizator nu înseamnă nimic mai mult decât declararea unui standard moral propriu ca standard universal și, prin urmare, impunerea propriilor idei morale asupra celorlalți.

Structura manualului

Veți găsi două părți în acest manual. Prima parte ridică problema a ceea ce înseamnă curaj civic ca element al educației politice de bază. Prin urmare, veți găsi o definiție și clasificare în înțelegerea competențelor de bază și abordarea noastră despre curajul civic și cum poate fi făcut concret în situații pedagogice reale care necesită acțiuni. Există, de asemenea, câteva observații privind

provocările pentru educatorii adulți. Prin urmare, prima parte are ca scop satisfacerea interesului cognitiv în acest subiect.

A doua parte se ocupă cu practica curajului civic ca element de competențe politice de bază. Vă puteți concentra asupra principiilor directoare pentru dezvoltarea și stabilizarea curajului civic. În educația adulților, principiile directoare sunt puncte de referință pentru acțiunea profesională. În această parte a manualului veți găsi, de asemenea, declarații privind moduri de învățare care pot fi conectate la grupurile țintă. Capitolele în care te confrunți cu metodologia pentru dezvoltarea și stabilizarea curajului civil pentru situații de violență verbală și fizică în viața cotidiană, rasismul public, situații de urgență în viața de zi cu zi, intimidarea și discriminarea grupurilor și indivizilor sunt de o importanță centrală.

Fiecare capitol individual vă invită să reflectați. Veți găsi întrebări care vă provoacă să întrerupeți, pentru a compara ceea ce ai citit cu propriile opinii și experiențe sau pur și simplu pentru a face câteva note subiective.

La sfârșitul fiecărei părți a manualului veți găsi câteva sfaturi privind literatura avansată bazată pe cunoaștere (partea 1) și exemple practice (partea 2).

Partenerii proiectului COURAGE speră ca toți cititorii să profite de studierea manualului și să invite pe toată lumea să înceapă acum.

1. Înțelegerea curajului civic

"Toată nedreptatea care se întâmplă nu este doar din vina celui care o comite, ci și a tuturor celor care nu o vor opri." (Erich Kästner)

1.1 Ce este curajul civic ?

Deși termenul de „curaj civic”, care este comun în Germania și Austria, nu este utilizat lingvistic și în alte țări europene, există echivalente lingvistice, cum ar fi „Borgermot” (curajul cetățenilor) în Norvegia. În Marea Britanie, termenul de „curaj civic” nu este în întregime neobișnuit, dar termenul „comportament social responsabil” este utilizat pe scară mai largă. Faptul că termenul „curaj civic”, ales în proiectul COURAGE nu apare în alte limbi naționale nu este de mare importanță, deoarece discuțiile avute despre acești termeni folosiți, la nivel național în mass-media, politică și sectorul educației, se suprapun puternic.

Politologul german Gerhard Meyer a oferit câteva puncte de discuție cu privire la problema a ceea ce ne gândim când vorbim de curaj civic, care sunt conectabile în parteneriatul COURAGE și pe care le citam:

"Majoritatea oamenilor se gândesc la situații care implică violență, fie că este amenințare sau fapt real, pe stradă, în autobuz sau tren. Ne gândim la agresiune la școală, la locul de muncă sau hărțuire sexuală. Auzim cuvânte xenofobe, rasiste, eventual "printre prieteni". Vedem cât de discriminați sunt oamenii slabi sau "străinii". Ne simțim provocați de activitățile extremiste de dreapta. "(Meyer, 2012, p. 201)

Termenul „Zivilcourage” are rădăcini franceze. Curaj - în limba germană, înseamnă îndrăzneală sau curaj - este derivat din cuvântul francez Cœur (inimă). Pentru Gerhard Meyer, curaj civic înseamnă „mai presus de toate o «etică a inimii», fără a uita un motiv”. (25) „Zivil” este derivat din Civilis, care poate fi tradus ca decentă, civil, nu oficial sau non-profit. „Zivilcourage” ar putea fi, astfel, tradus cu curaj civic sau cu curaj decent. Aceasta nu este o caracteristică a unei persoane, ci un „anumit tip de acțiune socială”. (Mayer, 2012, p. 22), „curaj civic ar trebui să fie înțeles ca o acțiune publică în viața cotidiană, ca și curaj social în viața cetățenilor, ca element al unei societăți civile responsabile din punct de vedere social”. (Ibid. P. 21)

Pentru Meyer curajul civic se exprimă în trei moduri de acțiune:

- intervenție „În favoarea altora, mai ales în situații neprevăzute în care trebuie rapid să decidă ce să facă”.
- A se ridica „- de obicei, fără nici o presiune pentru a acționa - pentru valorile generale, pentru lege sau pentru interesele legitime ale altora, în special în contexte și instituții organizate, cum ar fi școlile sau la locul de muncă”.
- Pentru a se apăra „de exemplu, împotriva atacurilor fizice, intimidare sau nedreptate, să fie adevărat pentru sine și să se ridice pentru convingerile lui, să stea ferm, să se afirme, să reziste, să spună nu, să refuze ascultarea «din motive bune»”. (Meyer, 2012, p. 23)

Pentru Meyer, există patru criterii care fac curajul civic să se distingă de ajutor, altruism sau solidaritate, de curaj și vitejie.

1. „Există un conflict latent sau evident între cei care încalcă aceste valori și norme și cei care lucrează pentru conservarea lor.”
2. „Nu sunt întotdeauna riscuri ușor identificabile, adică, succesul acțiunii curajoase este de obicei nesigur, iar actorul este pregătit să accepte dezavantaje.”
3. „Acțiune civică curajoasă este publică, adică sunt de obicei mai mult de două persoane prezente.”
4. „Există un dezechilibru real sau subiectiv perceput de putere în defavoarea celor care doresc să acționeze cu curaj, de exemplu, pentru că ei se află într-o situație de minoritate / majoritate în grupuri sau într-o relație de supraordonare / subordonare sau de dependență (adesea asociat cu presiunea de a se adapta)” (Meyer, 2012, p. 22f).

Numeroasele traininguri de curaj civic care s-au stabilit în ultimii ani, precum și discuțiile noastre cu experții, demonstrează că curajul civic poate fi învățat. Unul dintre cei ce au conceput astfel de traininguri se exprimă în consecință: "curajul civic poate fi învățat. Aceasta este o veste bună la început, pentru că zvonurile persistă că curajul civic este o trăsătură de personalitate înnăscută și nu poate fi învățat. " (Jonas, 2012, p. 213) Omul de știință Meyer, care se ocupă de acest subiect de ani de zile, pune această evaluare în perspectivă: " Curajul civic poate fi învățat doar într-o măsură limitată pentru un motiv mai profund: curajul de a acționa în acest fel se bazează în cele din urmă pe o certitudine emoțional-intuitivă, o încredere de bază în propriile acțiuni, o determinare a întregii persoane. (Meyer, 2012, p. 303) (Capitolul 1, 2 tratează în detaliu factorii benefici și impedimente în dezvoltarea curajului civic.)

Kant, care a acordat fiecărei ființe umane, dreptul de a pretinde respect de la vecinii săi, a presupus că cunoașterea morală, adică a ști ce este bine și rău, a fost dat fiecărei ființe umane datorită rațiunii umane: „Cu toate acestea, el nu a fost atât de sigur dacă acțiunea morală ar urma în mod necesar din această cunoaștere. (Baumann, 2016, p. 97) un studiu realizat de Elias și Scotson (1993), care în 1960 a analizat modul de trai într-o comunitate engleză obișnuită, din clasa muncitoare, arată cât de justificat a fost scepticismul său.

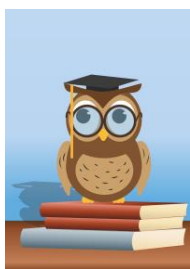
„Ei au venit peste o prima linie ascuțită între un grup de locuitori stabiliți înainte și un grup de noi coloniști, fiecare trăiesc într-o zonă rezidențială clar limitată. Aici au trăit cei stabiliți din trecut, acolo noii veniți. [...]

Contactul cu cei de acolo este evitat, poveștile urate despre relațiile de familie neglijate, copiilor brutali și părinților iresponsabili li se atrage atenția, iar aceste elemente antisociale sunt blocate la accesul în cercurile vieții comunității ca biserică, asociații sau consiliul local. [...]

Cercetătorii sociali au constatat că noii veniți păreau să accepte demisia confuză că aparțin unui grup inferior, lipsit de respect și nu foarte rezistent acolo. [...]

*Explicațiile obișnuite pentru diferențele de putere, cum ar fi clasa socială, naționalitate, origine etnică, apartenență religioasă sau nivelul de educație a eșuat în acest caz. Locuitorii ambelor districte au venit din clasa muncitoare engleză și în unele cazuri chiar au lucrat în aceleași poziții în aceeași companie. [...] cei stabiliți au avut sentimentul ca sunt cei puternici, prezumția și rangul dat de certitudinea că au fost acolo primii și prin urmare au avut dreptul de a ... stabili ritmul pentru ceilalți, prin urmare. “(Norbert Elias și John L. ... Scotson (1993) *Etablierte und Außenseiter Frankfurt / M* citat în: Bude 2016, pp 92-94)*

Nou-veniții, care ar fi putut să se apere împotriva excluderii cu încrederea în sine și curajul civic, arată pasivitatea descrisă la început ca o expresie a renunțării că nu pot schimba condițiile sociale, până la urmă. Des întâlnitul subiect tabu, de putere și incapacitate, ignoră o categorie centrală a subiectului de curaj civic.

la-ți un răgaz pentru o scurtă reflecție

Gândiți-vă la viața de fiecare zi: ce situații vă vin în minte atunci când vă simțiți provocați să faceți un gest de curaj civic? Gândiți-vă la grupurile țintă cu care lucrați sau doriți să lucrați în viitor: lista cu competențele pe care le au grupurile țintă și în ce contexte de viață devin vizibile sau eficiente.

1.2 Ce împiedică și ce promovează curajul civic?

Dacă cineva încearcă să identifice factorii care promovează sau previn curajul civic, devine clar că există o multitudine de factori și contexte care influențează dezvoltarea curajului civil.

CONTEXTE POLITICE ȘI ECONOMICE

În contextele politice și economice, este mai presus de toate caracterul sistemelor politice și cultura politică care a existat. În sistemele democratice, cu o societate civilă puternică, condițiile sunt potrivite pentru a arăta curaj civic; în societățile autoritare cu o societate civilă slabă, condițiile nu există. Cu toate acestea, acestea sunt de preferat. Evoluțiile actuale din România, Polonia și Ungaria Arată că sistemele politice din ce în ce mai autoritare pot duce, de asemenea, la societăți civile mai puternice. Curajul civic este văzut ca o expresie a nesupunerii civice și ca un act de acțiune politică.

TRADIȚII NAȚIONALE ȘI CULTURALE

Tradițiile naționale și culturale, care se reflectă în valori ale societății care ar putea fi numită „moralitatea publică”, sunt de asemenea factori. Cu toate acestea, în societățile dinamice își pierd semnificația, deoarece dinamica socială duce la o pierdere de semnificație a tradițiilor și pentru că societățile multiculturale nu se pot privi înapoi pe un stoc de tradiții comune.

Discursurile publice și ideologiile transmise de mass-media au în prezent un efect asupra dezvoltării sau prevenirii curajului civic, deoarece ascensiunea populismului a împiedicat caracterul discursurilor publice. Mișcările populiste precum cele ale AFD din Germania sau Lega din Italia refuză să se angajeze în discurs și să se bazeze în mod deliberat pe împărțirea socială; de asemenea, prin denunțarea “mainstream”-ului în discursul public ca știri false și discreditarea presei dominante ca “presa de minciuni”. Acest lucru poate promova formarea de curaj civic în cazul în care majoritatea tăcută se simte provocată și vrea să arate contra-poziții. Acest lucru necesită curaj, dar curajoșii poate presupune că majoritatea societății stă în spatele lor. Mult mai mult curaj civil este necesar într-un mediu social în care populismul are un sprijin puternic în imediata vecinătate, așa este cazul în prezent în unele regiuni din Germania de est sau în regiunile rurale mai sărace din Polonia de est.

CONTEXTELE SOCIALE

Desigur, contextele sociale au, de asemenea, un efect asupra dezvoltării sau prevenirii curajului civic.

- Ce contexte instituționale ierarhice există?
- Cum sunt distribuite și pronunțate puterea și autoritatea în contextul social?
- Cât de eficiente sunt structurile tradiționale familiale și de rudenie?
- Cum este impusă conformitatea socială sau cum este comportamentul nonconformist sancționat

Răspunsurile la aceste întrebări indică factori care împiedică sau promovează curajul civic. În contexte sociale tradiționale patriarhale, curaj civic, înseamnă, de exemplu, să nu arăți privilegii „auto-evidente”, căci poate duce la excluderea socială, ceea ce face să fie imposibil traiul în acest context social. Aici, înțelegerea obiectivă și subiectivă a șanselor individului de a influența sfera de acțiune joacă un rol. Cu cât este mai redusă evaluarea unei persoane cu privire la situația lor socială, cu atât se presupune că o acțiune sau un comportament curajos din partea lor ar putea influența contextul social. În cazul în care curajul civic urmează să fie conceput și realizat ca o ofertă de bază pentru competențe, pare sensibil să se ocupe intens de contextele sociale ale grupurilor țintă respective și să se identifice factorii benefici și obstructivi de pe teren.

FACTORII PERSONALI

Mai multe nivele acționează în factorii personali:

- motivații și orientări de valoare
- competențe și resurse, dar nu în ultimul rând
- Socializarea și factorii biografici.

Încă din antichitate, persoanele în vârstă au avut tendința de a nega responsabilitate socială a tinerilor și au presupus că acestea sunt centrați pe sine. Protestele în masă din România sau Polonia, adversarii Brexit-ului din Marea Britanie sau campaniile pro-UE din Europa Centrală arată, în esență, că generație mai tânără arată curaj civic și dezvoltă un sentiment de comunitate. Simțul dreptății pare să fie mai pronunțat decât la generația mai în vârstă.

Evaluarea competențelor și resurselor grupurilor țintă care urmează să fie abordate în proiectul nostru Curaj devine mai dificilă. Experiențe biografice cu violență sau discriminare, sau experiențele pozitive, cum ar fi solidaritatea, sunt de asemenea factori eficienți.

FACTORI SITUAȚIONALI

Firește, comportamentul curajos civic depinde în mare măsură de factori situaționali.

- Care sunt locația și cursul acțiunii?
- Este situația în mod clar gestionabilă?
- Care sunt riscurile asociate unei intervenții civice curajoase?

Răspunsurile la aceste întrebări joacă un rol, precum și numărul de persoane prezente, evaluarea posibilelor ajutoare ale terților și forma comunicării. Această listă arată cât de diverși sunt factorii care promovează sau împiedică curajul civic și că există o multitudine de variabile care influențează și care se află în afara persoanei. În proiectele privind competențele de bază ale curajului civic, poate fi utilă analizarea contextului politic, economic și social al țării în care activitățile trebuie să înceapă mai detaliat. de asemenea și pentru a identifica punctele de plecare pentru promovare care se află în afara persoanei.

la-ti un timp pentru o scurtă reflecție

Cât de important considerați că este angajamentul liderilor politici privind curajul civic? Curajul lor moral influențează publicul sau cel puțin discursul mediatic? Dacă da, cum puteți convinge actorii relevanți politic în mediul dumneavoastră, că abordarea curajului civic este o competență relevantă social în viața politică de zi cu zi?

1.3 De ce Curajul Civic este din ce în ce mai important în societățile noastre?

1.3.1 Dinamica și direcția Evoluției sociale

Pentru a găsi răspunsuri la aceste întrebări, este important să se arate dinamica și direcția schimbării sociale. Dominația ideologiei neoliberale poate fi observată în aproape toate țările din Europa Centrală încă din anii 1990.

„Neoliberalismul este numele unui cult al ego-ului puternic pentru care conviețuirea socială, respectul pentru proprietatea slabă și colectivă a statului bunăstării au fost sacrificate.” (Bude, 2016, p. 13)

Pentru ego-ul puternic, acest lucru duce la principiul alinierii propriilor acțiuni cu considerente de cost-beneficiu.

„Zicala «trebuie să merite se aplică și în situații în care este necesar să intervenim cu curaj .” (Prantl, 2012, p. 16)

Astfel curajul civic devine o virtute de modă veche, care este cultivat de cei care nu au înțeles semnele vremurilor.

„Curajul civic iese din acest calcul cost-beneficiu, este altruist, îi pasă de alte persoane și lucruri ” (Prantl, 2012, p. 17)

Într-o situație în care conceptul de „persoană bună” are conotație negativă, valorile sunt în mod tradițional re-evaluate.

„Curaj civic sau curaj social este înțeles aici ca un concept-valoare legat, ca un angajament față de valorile umane și democratice, la preocupările legitime din punct de vedere moral și colectiv.” (Meyer, 2012, p. 27)

Curajul civic pare a nu face parte din multe arii ale vieții cu precadere în spiritul popular.

*„În sistemele capitaliste, curajul moral este necesar deoarece spiritul economic, care inclină spre libertatea pieței și nu pe auto-realizarea individului, practic, abuzează tocmai libertatea personală. Motivul dominării constă în neglijarea curajului civic în favoarea bunului-simț.
“(Czerwalina, 2012, p. 119)*

Dominația economică cu calculul cost-beneficiu are, de asemenea, consecințe sociale și psihologice. Hirschmann a explicat în 1988, că societățile sunt caracterizate prin două stări colective contrare.

„ În mijlocul stării de spirit este ego-ul pe cale de dispariție, care caută să se stabilizeze în lumea sa mică, împotriva impunerilor străinilor, față de cerințele societății și împotriva cerințelor statului. ... Cealaltă stare de spirit se hrănește din sentimentul de primejdie pentru sine dar că cercul apropiat vieții lui nu poate fi totul. Unul se vede într-o lume deschisă, în care se oferă puțin și se poate face mult. Unul simte o neliniște interioară, care conține atât riscul cât și speranța de a fi diferit.” (Budde, 2016, p. 76f)

Această a doua stare de spirit de bază pare a fi o condiție bună pentru dezvoltarea curajului civic. Mișcările sociale actuale, cum ar fi cele din Franța, politicile din Italia, Polonia, Ungaria și Austria, care tind să opereze pe temeri, mai degrabă decât speranță, au tendința de a reflecta prima stare de spirit. Apoi, să arăți curajul moral tinde să devină mai riscant, pentru că excluderea străinilor este curentul principal. Budde face clar faptul că ego-ul este speriat și tăcut atunci când se simte lăsat în pace. Pe de altă parte, „se aprinde intermitent și este apreciat atunci când se poate crede că mulți alții gândesc și simt la fel “. (Budde, 2016, p. 62F) Pentru a arăta sau nu arată curaj moral, prin urmare, este foarte important ca cetățenii să afle unde se află starea de spirit a majorității. „Dacă ego-ul, împreună cu cei care își musca buzele, este atras în spirala tăcerii, sau dacă domină starea de spirit, în armonie cu cei care sunt gata să vorbească și să se facă vizibili. (Ibid.)

Partidele populiste, cum ar fi AFD în Germania sau Liga Nordului în Italia se poziționează cu succes ca portavoci ale majorității, ceea ce face posibil și era anterior imposibil, și face discriminarea și degradarea altora principiul director al politicilor lor. Se afișează curaj civic atunci când ideile naziste pot fi exprimate în mod public din nou, necesită mai mult curaj, dar este „element al unei societăți civile responsabile social“. Partidele populiste, cum ar fi AFD din Germania sau Liga Nordului în Italia, se arată cu succes ca fiind muguri ai majorității presupuse, ceea ce face posibil să se facă ceea ce era anterior imposibil de exprimat și să facă discriminarea și degradarea altora principiul călăuzitor al politicilor lor. Arătând curajul civic atunci când ideile naziste pot fi exprimate public din nou necesită mai mult curaj, dar este elementul "unei societăți civile responsabile social ". (Meyer, 2017, p. 21)

„Presupunerea că există criterii superficiale comune pentru toate persoanele care trebuie să fie respectate este depășit. Confruntarea cu diversitatea este posibilitatea democrațiilor moderne, care se reflectă la fiecare nivel, fie că este vorba în parteneriat, educație, politică sau economie “. (Reichert, 2018, p. 14f)

Viteza la care normele și valorile sociale obligatorii se erodează sau se dezintegrează nu era previzibilă în previziunile cercetărilor sociale și psihologice deoarece efectele unui accelerant au fost subestimate: și anume internetul. Dimensiunea rețelelor digitale - social media - joacă un rol major în țările europene (și nu numai acolo).

REGATUL UNIT: Internetul este o sursă de îngrijorare tot mai mare în Marea Britanie, din cauza nivelurilor de declarații fără fundament și puncte de vedere extreme, incluzând trolling. Guvernul începe să caute o soluție la această problemă, dar va fi în mod inevitabil un decalaj de timp. Curajul civic oferă o oportunitate educațională de a plasa mai mult echilibru în societate, în special în rândul tinerilor. Măsurile de precauție sunt în creștere în acest domeniu. Un anume tip de curaj civil, ar fi foarte util pentru a avea o dimensiune digitală în Marea Britanie, deoarece multe cazuri de discriminare și intimidare apar în mediul on line.

Germania: Așa-numita Netzwerkdurchsetzungsgesetz (NetzDG) (Actul de Aplicare a Rețelei) a fost în vigoare în Germania de la 1 ianuarie 2018. Legea este menită să se asigure că instigarea la ură, și anume expresia „evident, pedepsită” de pe rețelele sociale precum Facebook, se șterg în 24 de ore, în cazul în care societățile în cauză nu doresc să plătească o amendă de până la 50 de milioane de euro - în care amenda intervine în cazul unor încălcări repetate ale legii.

Norvegia: Internetul oferă nenumărate posibilități ca fiecare să-și exprime opiniile, fără consecințe reale, chiar dacă aceste opinii încalcă Legea privind discriminarea - așa cum este cazul în Norvegia. Există puține cazuri de urmărire penală a acestor infracțiuni. Astfel, în Norvegia, este nevoie de competențe digitale alături de curaj civic, deoarece multe cazuri de discriminare și intimidare apar on-line.

În **Austria**, în conformitate cu § 283 din Codul penal, infracțiunea „incitare la ură” se pedepsește cu până la doi ani de închisoare. Aceasta se referă la o incitare explicită a cuiva în public sau în fața unei mulțimi, din cauza lui / ei, aparținând unui anumit grup și incitarea este formulată într-un mod care încalcă demnitatea umană. Forma sa nouă, care a intrat în vigoare la începutul acestui an, include factorii de dizabilitate, sexualitatea și gen, precum și incitarea indivizilor. Cu toate acestea, cererile privind percepția publică sunt foarte mari și nu existau aproape deloc judecăți cu privire la discursul de ură în Austria. Cu excepția unor hotărâri cu privire la Legea privind interzicerea, există doar judecăți individuale. Nu există încă judecăți cu privire la forma modificată. (<https://www.klagsverband.at/info/hate-speech>)

Amenințările, șantajul și hărțuirea / hărțuirea sunt pedepsite de Codul penal în România (art 206-208. L. 286/2009), cu închisoare de până la 3 ani, în timp ce „violența psihologică”, este, de asemenea, inclusă în Legea nr. 174/2018 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie. Ordinele de protecție sunt, de asemenea, făcute pentru prevenirea și protecția victimelor unor astfel de acte. De asemenea, potrivit noului Cod penal, care a intrat în vigoare în februarie 2014, în domeniul criminalității informatice infracțiunile din vechea Lege 161/2003 și alte infracțiuni prevăzute de legi speciale sunt preluate și modificate. Atacatorii de pe Internet pot face până la 7 ani de închisoare, în funcție de gravitatea infracțiunii.

Baumann face clar faptul că internetul este, desigur nu cauza numărului tot mai mare de utilizatori, „din punct de vedere moral orbi și surzi la Internet”, dar, în opinia sa facilitează și promovează acest mod considerabil. (Baumann, 2016, p 106f) Baumann descrie viața în două lumi: off-line și on-line.

„În lumea offline, sunt sub control. Sunt așteptat și prea adesea obligat să fiu supus controlului de cote, circumstanțe imprevizibile: Să fiu supus, să mă adaptez, să-mi negociez locul, rolul în relația dintre drepturi și obligații - toate acestea păzite și forțate de sancțiunea explicită sau presupusă de excludere și expulzare. În lumea on-line, cu toate acestea, eu sunt responsabil și cel ce controlează, simt că eu sunt cel care controlează circumstanțele și cel care stabilește obiectivele, recompensează ascultătorul și pedepsește nesupusul, deține arma de temut a exilului și excludere; fac parte din lumea offline, în timp ce lumea on-line îmi aparține.“

Mulți sociologi și psihologi sociali văd individualizarea tot mai mare a societății și a pierderii de cunoștințe de orientare care forțează individul să devină un „biograf al propriei vieți” (Beck-Gernsheim), ca o cauză pentru separarea prin deplasare a societăților noastre. Pentru Baumann, termenul individualizare este camuflarea pentru determinarea atribuțiilor stabilite, care există pentru totalitatea imaginată a încercării «societății», pentru a face față problemelor care decurg din nesiguranța noastră existențială, acționând în conformitate cu principiul subsidiarității și oferindu-i responsabilitatea individului, cu resursele sale extrem de inadecvate. (sau mai precis: descărcă-le acolo să poți dispune de ele în acest fel) După cum a Ulrich Beck a spus-o, individul se confruntă cu sarcina de a găsi soluții individuale la problemele produse de societate. (Baumann, 2016, p. 57)

Istoricul german Wolffsohn prezintă o imagine complet diferită de valoarea și semnificație a curajului moral. Cartea sa „Zivilcourage”, subintitulată „Wie der Staat seine Bürger im Stich lässt” (Cum statul își lasă baltă cetățenii), vândută foarte bine în Germania, a avut o influență semnificativă asupra discuției despre curaj moral. Prin urmare, are sens să contureze pe scurt considerațiile sale. Curajul civic este, de asemenea, o virtute pentru Wolffsohn (p. 7). Dar pentru Wolffsohn, căile de atac pentru curajul civic, cum ar fi cea cerută de fostul cancelar federal Schröder în apelul său pentru „revolta decenței”, sunt expresia eșecului statului. „Atunci când statul solicită cetățenilor săi curaj civic, vrea să-i ispitească să acționeze moral convingător”. (P. 12) Verbul german "verleiten" ("a induce") este echivalat în Duden cu „a seduce” și primește astfel o conotație în direcția „care duce departe de calea cea dreaptă”. Cererea de curaj civic tinde astfel să devină nelegitimă. Pentru Wolffsohn, dorința de a arăta curaj moral pare aproape echivalent cu dorința de a comite o crimă.

„O astfel de acțiune moral convingătoare, cu toate acestea, poate ... duce la o încălcare a legilor de stat și, astfel, la pedeapsa. Statul abandonează, de fapt, monopolul cu privire la folosirea forței. Aceasta permite ca violența să fie atomizată, unde toată lumea se luptă cu toată lumea. În același timp, ea insistă în mod oficial asupra monopolului său privind utilizarea forței și pedepsește cetățenii curajoși care desfășoară ceea ce statul nu a putut. " (S. 13)

Poate că succesul cărții poate fi explicat prin legitimizarea renunțării la curaj civic. Lipsa de curaj moral nu mai apare ca o lipsă de curaj individual sau lașitate, ci ca un răspuns adecvat la un eșec al statului. Din această perspectivă, chemarea statului la curaj civic al cetățenilor săi este un semnal de alarmă, deoarece statul recunoaște că statul și societatea au evoluat separat și nu se mai potrivesc. (Cf. ibid. P. 84F) Refuzul curajului civic este astfel cvasi înnobilit într-un act de comportament rezonabil politic.

1.3.2 Societățile europene sunt tot mai brutale (?)

O revistă politică germană a publicat recent un articol intitulat „Die Enthemmte Gesellschaft“ (Spiegel 12 / 16.3.2019), în care a dat de gândit la cauzele de creștere ale violenței verbale sau fizice, pe care le considerăm importante în context privind abordarea curajului civic.

Primul paradox este că noi credem că suntem tot mai conștienți de violență, dar în același timp, trăim în perioada cea mai pașnică a omenirii. În publicațiile recente de la Harvard profesorul Steven Pinker, „Îngerii mai buni ai naturii noastre: De ce violența a scăzut “, el dovedește că probabilitatea de deces prin război, crimă sau omor prin imprudență este mai mică decât era înainte. Der Spiegel rezumă: „Riscul de a muri prin tortură sau o grindină de gloanțe se diminuează, pericolul de a fi lovit în cap de un vecin pentru tulburarea liniștii pe timpul nopții este în creștere. Cercetătorul de conflicte, Zick, de la Universitatea din statele Bielefeld afirmă că societatea în ansamblu său devine din ce în ce mai violentă. „Acest lucru nu ar trebui să ne surprindă. La urma urmei, de ani de zile, toate nivelurile societății au predicat despre asertivitatea și auto-interes. (Zick, 2019) Deja în 2011, un proiect de cercetare de zece ani de la Universitatea din Bielefeld a concluzionat că, în special, de la izbucnirea crizei financiare în 2008, aprobarea și dorința de a utiliza violența au crescut. (Heitmeyer 2019) Pentru el, motivele sunt schimbarea presiunilor competitive și de performanță, izolarea, inegalitatea și experiența de neputință politică.

Rezultatele unui sondaj reprezentativ efectuat în Germania sunt iritante. Fiecare al treilea adult intervievat consideră că o societate nu mai poate tolera persoanele care nu sunt utile pentru societate. Paralelele cu justificările folosite pentru legitimizarea uciderii în masă a persoanelor cu dizabilități din al treilea Reich sunt înfricoșătoare. În mod similar, mulți intervievați sunt convinși că, într-o criză economică, nu mai putem acorda aceleași drepturi fiecărui individ.

Studiile sociologului sport Pilz, care a participat la meciuri de fotbal cu elevii săi și discursuri înregistrate ale părinților care-i însoțesc cu microfoane ascunse, arată în mod clar modul în care gradul de pregătire pentru violența a devenit normalitate. La un turneu de fotbal de tineret, acest lucru este variat de la „loveste-l peste!” termina-!” la mama unui copil, jucator de șapte ani (!) spunând că „Începe să joci, al dracu mongolez!” Potrivit Pilz, copiii nu mai învață să se descurce cu înfrângeri, ci doar să învețe că pierderea este interzisă.

Deja citat Zick presupune că tot mai mulți oameni înțeleg violența ca un pretins drept de rezistență și, prin urmare, experimentează violența mai des pentru a pune în aplicare propriile lor interese, în special în rândul persoanelor care și-au pierdut legăturile lor cu statul și societate și nu mai împărtășesc valorile democratice de bază.

În urmă cu douăzeci de ani Putnam a descris în „Bowling Alones”, ca, conviețuirea umană în SUA a scăzut drastic la aproape toate nivelurile sociale. Americanii sunt mai puțin implicați în partide politice, sindicate, biserici și asociații. Ei merg mai rar la bowling, joacă mai puțin poker, ies mai rar cu colegii la o bere după muncă, iau mai rar masa cu ceilalți și ies mai puțin. Putnam etichetează aceste schimbări „boli anti civilizație”, care este însoțită de o pierdere de încredere în alții (Putnam, 2000).

Aceste tendințe pot fi observate, de asemenea, în Germania. În 2018, au fost întrebați cu privire la activitățile cele mai importante de petrecere a timpului liber. Activitățile care necesită neapărat o întâlnire personală cu alți oameni se afla pe locul al optulea (timpul petrecut cu un partener). Majoritatea germanilor prefera să se uite la televizor, să asculte radio, să navigheze pe internet sau „să stea liniștiți ” sau „să nu facă nimic”.

Zick presupune că, deși tot mai mulți sunt în curs de dezvoltare, nu mai există nici un consens social fundamental. Când toată lumea se gândește pentru el, este clar ca toată lumea se gândește la...” Acest individualism radical duce inevitabil la izolare. „Modelul de individualism, de avansare personală, ne-a făcut un rău enorm. (Collier 2019)

Dezvoltarea unei identități ego ca interacțiune a identității sociale și personale nu mai pare să urmeze modelele proiectate de Erikson, Goffmann sau - în lumea vorbitoare de limba germană - Krappmann. „identitate înseamnă a ști cine sunteți și cum vă găsiți locul în societatea înconjurătoare. Este nevoie de a pune împreună tot ce ai învățat despre viață și a forma o imagine de sine unificată, una pe care comunitatea o recunoaște ca semnificativă.” (Boeree, 2006, 12) Boeree subliniază faptul că o serie de factori fac aceste sarcini mai ușoare: „În primul rând, ar trebui să avem o cultură pentru adulții de masă, care merită respectul persoanei adolescente, o cultură cu modele bune pentru adulți și linii deschise de comunicare. (ibid. 13) Ar fi bine să știti mai exact cum și de ce acești factori de susținere și-au pierdut importanța sau nu mai sunt eficiente. În cazul în care distincția dintre timpul unui copil neputincios fără responsabilitate și timpul unui adult puternic și responsabil devine neclară, incertitudinea apare în cazul în care nu există locul în societate, iar acest lucru se reflectă în crizele de identitate, de multe ori cu experiențe ca respingere (Erikson) sau stigmatizare (Goffmann).

Când vine vorba de context profesional, cultura corporativă și condițiile de muncă joacă un rol important în stimularea abuzului la locul de muncă. Unele companii recompensează în mod explicit comportamentul agresiv prin promovarea persoanelor care îi intimidează pe alții. Alții perpetuează indirect abuzul prin încurajarea concurenței interne acerbe care conduce la rezultate mai bune ale afacerii sau neglijând să ia în serios plângerile de intimidare.

Cercetarea a investigat de asemenea, impactul contextului organizațional mai larg asupra agresiunii, precum și procesele de nivel de grup care au impact asupra incidenței și menținerea comportamentului agresiunii. Efectele negative nu sunt limitate la persoanele vizate, și poate duce la o scădere a moralului oamenilor și o deteriorare a atmosferei generale de lucru și cultura organizațională. Aceasta poate avea loc, de asemenea, ca o supraveghere posesivă, critici constante și promoții de blocare (WBI).

Atunci când se ocupă cu agresiunii profesionale, cele mai multe organizații iau măsuri potrivite și căi de dezvoltare a unor norme și proceduri care , chiar dacă pot conține o parte din expresia fenomenului, nu duce totuși la rezolvarea problemelor de bază.

Beneficii mai mari ar putea fi generate prin promovarea organizațiilor cu valoare reală, în cazul în care comportamentul moral este evaluat și recompensat la fel de mult ca și alte competențe profesionale specifice.

1.3.3 Consecințele curajului civic - oferte educaționale de bază

Ce înseamnă aceste observații cu privire la schimbările sociale pentru oferte educaționale care au ca scop încurajarea tinerilor adulți să dezvolte și să se stabilizeze curajul civic și să-i însoțească în calitate de educatori pentru adulți? Iată câteva considerații ale parteneriatului.

O modalitate de a realiza acest lucru ar putea fi prin concentrarea asupra experiențelor adolescenților și tinerilor adulți: care abordează manifestările identității sociale și personale în propriile lor biografii și, astfel, le face sensibile la formarea de succes și nereușite de identitate.

la-ti timp pentru o scurtă reflecție

Ce evoluții sociale sau politice au contribuit la creșterea conștiinței dumneavoastră în această privință?

1.4 Curajul Civic ca o competență de bază europeană

Deja în introducerea acestui manual am făcut clar faptul că în Parteneriatul COURAGE clasificăm curajului civil ca o competență de bază europeană și că l-am plasat în domeniile de acțiune ale educației adulților în educație politică de bază. Am subliniat, de asemenea, că nu toți (tinerii) adulții au acces egal la educație politică. Abilitățile de bază, ca un concept educațional al învățării pe tot parcursul vieții, au demonstrat în ultimii ani că se poate ajunge exact la aceste grupuri țintă.

Competențe de bază urmăresc scopul de a ajunge și dorința să ajungă la persoanele defavorizate - aici adulți tineri. Acești adulți tineri, dintre care mulți au calificări reduse, adesea nu dispun de oportunități de carieră și stiluri de viață auto-determinate și reflexive, și adesea se consideră ca făcând parte dintr-un grup social marginalizat.

Două aspecte sunt iminente în conceptul educațional de competențe de bază:

- Împuternicirea tinerilor, în special în vederea consolidării disponibilitatii și capacitatii de a participa în mod activ în comunitățile lor sociale, pot fi promovate prin oferte adecvate de competențe de bază axate pe curaj civic.
- Aptitudinile de bază ca concept vizează accesul la grupurile-țintă care nu sunt suficient atinse de pedagogia tradițională dintr-o varietate de motive. În ultimii ani, ofertele de bază

ale competențelor în Uniunea Europeană au dovedit că oferă răspunsuri concrete și soluții pentru atingerea grupurilor țintă.

În Parteneriatul COURAGE, noi - pe baza experiențelor noastre, de-a lungul anilor cu abilitățile de bază – credem că acest concept ne permite să ajungem la aceste grupuri-țintă, inclusiv pe tema curajului civic.

1.4.1 Ce înțelegem prin Competențe de bază?

COMPETENȚE DE BAZĂ DORESC PARTICIPAREA CU SUCCES ÎN SOCIETATE

Abilități de bază - este termenul de competențe de bază, care sunt o condiție esențială pentru participarea cu succes în societate - în mediul privat, cât și în viața profesională de zi cu zi. Nu există o definiție unanimă a competențelor de bază.

La Conferința mondială UNESCO privind învățarea în rândul adulților, în 1997 UNESCO a definit după cum urmează:

„Competențe de bază pentru toată lumea înseamnă că oamenii, indiferent de vârstă, au posibilitatea de a-și dezvolta potențialul ca indivizi sau în comunitate. Este nu numai un drept, ci și o obligație și responsabilitate față de alții și a societății în ansamblu. Este important ca recunoașterea dreptului la învățarea pe tot parcursul vieții este însoțită de politici care să creeze condițiile de exercitare a acestui drept“.

Definiția de mai sus implică faptul că învățarea este o datorie și o responsabilitate. Aceasta trebuie, în opinia noastră, să fie privită în mod critic, deoarece permite să se tragă concluzia inversă și anume că cei defavorizați nu și-au îndeplinit în mod suficient datoria și responsabilitatea și, prin urmare, sunt responsabili pentru propria lor poziție marginală. Acordul privind o strategie națională comună pentru alfabetizare și competențe de bază pentru adulții din Germania conține următoarea înțelegere:

„Termenul de «competențe de bază» descrie aici competențe în dimensiunile de bază ale participării culturale și sociale, cum ar fi ... abilități de bază este astfel orientată spre aplicarea limbii scrise în viața profesională și socială de zi cu zi. “

Bundesministerium für Bildung und Forschung (BMBF) / Kultusministerkonferenz (KMK) (Hrsg.) (2012): Vereinbarung über eine Gemeinsame für Alphabetisierung nationale und Strategie Grundbildung Erwachsener in Deutschland 2012-2016, p. 1, disponibil on-line la adresa:

http://www.bmbf.de/files/NEU_strategiepapier_nationale_alphabetisierung.pdf

ABILITĂȚILE DE BAZĂ SUNT UN CONCEPT DINAMIC

Competențele de bază se referă la cerințele concrete ale unei societăți. Abilitățile de bază sunt, prin urmare, prin însăși natura lor, un concept relativ și în schimbare, deoarece acestea sunt foarte dependente (în continuare) de evoluțiile sociale. Schimbările în societate și în lumea muncii necesită noi competențe. În ultimii ani, de exemplu, a avut loc dezvoltarea tehnologică, cea mai mare importanță a tehnologiilor informaționale și de comunicare moderne și schimbările structurale din lumea muncii. În vremuri ca acestea, atunci când tendințele populiste câștigă influență în multe țări europene, există o nevoie tot mai mare de educație politică de bază. Ne referim, în special, la curaj civic ca și curajul cetățenilor să se ridice și să se poziționeze pentru păstrarea democrației (și valorile sale).

COMPETENȚE DE BAZĂ SUNT EDUCAȚIA

Abilitățile de bază urmează o tradiție a teoriei educaționale și sunt un concept pedagogic, care include obiective educaționale cuprinzătoare cum ar fi capacitatea de a reflecta, autonomia și identitatea. Competențe de bază sunt educația în sensul de iluminare. Abilitățile de bază au un caracter edificator și emancipat și întreabă despre condițiile pentru posibilitatea de auto-educație și auto-determinare a elevilor adulți.

1.4.2 Înțelegerea competențelor de bază în tranziție

Înțelegerea competențelor fundamentale în țările europene, pentru a permite participarea în societate, s-a schimbat enorm. Acest lucru a adus, de asemenea, o schimbare fundamentală în ceea ce constă abilitățile de bază contemporane. Pentru o lungă perioadă de timp, în special în Germania, citirea și scrierea, adică tehnicile culturale clasice, au fost considerate competențe de bază, iar conceptul de alfabetizare a fost oferta educațională. În țările anglo-saxone, termenul tehnic a fost „alfabetizare”. Alfabetizare, de asemenea, a însemnat inițial capacitatea de a citi informații tipărite.

Mai multe definiții recente au depășit domeniul îngust de alfabetizare pură cu mult în urmă. De asemenea, nu mai este o chestiune de niveluri de alfabetizare. Mai multe înțelegeri de alfabetizare recente sunt despre competențe și comportament, înțelegerea și utilizarea informațiilor imprimate în utilizarea de zi cu zi la domiciliu, la locul de muncă și în comunitate pentru a atinge propriile obiective și de a extinde cunoștințele cuiva și capacitatea de a acționa.

S-a stabilit că alfabetizarea nu sunt singurele premise pentru participarea la viața socială; abilități de comunicare, gândirea critică și capacitatea de a reflecta, de asemenea, sunt parte din acest lucru. Aici apropierea termenului de alfabetizare la competențe de bază devine clar. Alfabetizarea și abilități de bază sunt înțelese nu doar ca tehnici culturale distincte, ci „ca abilitatea de a folosi cuvântul scris pentru a participa la viața socială, pentru a realiza propriile obiective și pentru a dezvolta în continuare propriile cunoștințe și potențialul ” (Notter et al. 2006,11)

Noi studii de alfabetizare au stabilit încă o dată un impuls important înțelegerea competențelor de bază/literalității. Ei înțeleg abilitățile de bază/literalitate ca practica socială și în funcție de context și fie clar că ar trebui să vorbim de „competențe de bază” sau „practici aptitudini de bază” la plural, în scopul de a lua în considerare lumea vie, sisteme și medii. În această înțelegere, competențele de bază pot fi dezvoltate doar în context. Numai atunci subiecții, uneori având interese încăpățânate și cerințe " pentru a fi educați" vor fi suficient luați în considerare.

1.4.3 Competențele de bază ale curajului civic extind inventarul de competențe de bază

Conceptul de competențe de bază a fost extins între timp și este înțeles ca medierea competențelor de participare culturală și socială.

Canonul de competențe de bază include, de asemenea,

- numerație
- Cunoașterea calculatorului
- Alfabetizarea sănătății
- Inițiere în domeniul financiar
- alfabetizare socială
- competențe lingvistice, în special competențe de bază în engleză.

Curajul civil ca element al competențelor de bază este încă în fază incipientă. Acesta are scopul de a permite persoanelor care, din diferite motive, au mai puține șanse de participare socială și politică, să aibă o mai bună participare.

1.5. Considerații asupra curajului civic ca o Ofertă de Baza

În parteneriatul COURAGE, presupunem curajul civic ca fiind o competență de bază nu un subiect care urmează să fie tratat pedagogic, și nici un subiect bazat pe cunoaștere, care poate fi predat cognitiv. Din punct de vedere educațional, dezvoltarea și stabilizarea curajului civic necesită cea mai internalizată gândire posibilă și „impuls internalizat, comportamental activ ” (Posselt 2004, p. 240).

În ofertele pedagogice, curajul civic trebuie să se refere la situații concrete așa cum sunt cerute de curajul civic, necesar, practic impus de el. Deosebit de potrivite sunt situațiile care sunt aproape de ceea ce adulții tineri au experimentat sau care sunt formulate ca fiind situații autentice de către adulții tineri.

Vorbim de situații în care, le cerem tinerilor adulți la care dorim să ajungem, un comportament mai mult decât ce este cerut. De fapt, curajul civic diferă de la a ajuta sau a încuraja un comportament curajos în mai multe feluri.

- Există un conflict între cei care încalcă normele și valorile (autorii) și cei care se ridică pentru ei (oamenii curajoși).
- Succesul acțiunii de curaj nu este sigur. Odată ce se expune la riscuri, este dispus să accepte dezavantajele.
- Acțiunea curajului civic este publică, există alte persoane prezente.
- Există un dezechilibru de putere între cel care acționează într-un mod curajos civic și autorii, care au de a face cu minoritatea / majoritatea sau cu subordonarea / superioritatea. (Cf. Meyer 2014, p. 20)

Competențele pedagogice de bază pentru dezvoltarea și stabilizarea obiectivelor curajului civic, își propune cu ajutorul domeniilor de experiență și formare oferite, să permită adulților tineri să găsească răspunsuri la următoarele întrebări relevante pentru viața lor:

„ Ce pot face pentru a mă comporta în mod corespunzător și curajos în situații conflictuale, amenințătoare și violente? ” (Bazat pe Posselt 2004, p. 240)

Pentru aptitudini de bază privind curajul civic, propunem următoarele domenii, care pot fi conectate la lumea cotidiană și la experiențele grupului țintă de tineri adulți și care includ ocazii de a interveni, de a vorbi sau de a arăta *solidaritate*:

Cercetarea social-psihologică cunoaște trei tipuri de motive care promovează *solidaritatea*

Aprobarea: îi ajut pe ceilalți, cu obiectivul (inconștient) de a primi aprobare socială sau de a evita respingerea sau critica pentru neaprovizarea ajutorului.

Convingerea: ader la propriile valori, convingeri și norme. Aceasta îmi servește răsplata de sine, generează sentimente pozitive și duce la creșterea stimei de sine; întrucât o abatere de la valorile mele poate duce la pedepse de sine, sentimente de teamă și vinovăție, precum și la stima de sine redusă.

Empatia: empatia și trăirea sentimentelor celorlalți îmi motivează solidaritatea.

- *violența fizică și verbală în viața de zi cu zi*
- *rasismul public*
- *Situații de urgență în viața de zi cu zi*
- *Hărțuirea*
- *Discriminarea grupurilor și a indivizilor*

Mai jos, vom prezenta aceste domenii, în scopul de a clarifica în ce măsură le-am atribui situațiilor de zi cu zi care necesită curaj civic.

1.5.1 Violența verbală și fizică în viața de zi cu zi

Situația 1: Lisa și Kai martori la calomnierea un om cu pielea mai închisă la metrou și împingerea în el într-un mod violent. Lisa se ridică și îi cere omului să se așeze lângă ea.

Situația 2: Un grup de tineri se află în stația de autobuz. Ei par iritați și vorbesc de rău despre alții. Când un om supraponderal ajunge la stația de autobuz, unul dintre ei spune: „Grații ar trebui să fie împușcați”. O femeie tânără se apropie de tineri și exprimă în mod clar și calm cât de tare această remarcă o tulbură.

Ce promovează sau împiedică curajul civil? (<https://www.evangelische-aspekte.de/was-foerdert-oder-verhindert-zivilcourage/>; last visit 5.3.2019)

Aceste două povestiri ar trebui să servească drept exemple ale posibilelor situații care pot fi destinate aici pentru tratamentul pedagogic și pentru tematizarea violenței verbale și fizice în viața de fiecare zi. În fiecare zi au loc incidente în care oamenii sunt amenințați, hărțuiți sau bătuți pe străzi. Din fericire, astfel de situații nu se termină întotdeauna prost. Dar violența verbală și fizică fac parte din viața de zi cu zi. Violența doare și distruge. Violența apare întotdeauna atunci când oamenii sunt lezați mental sau fizic într-un mod vizat sau neglijent.

*„ **Violența ca un act** (dureros, dăunător, distructiv) ridică întotdeauna problema justificării sale. Orice tentativă de a legitima violența degradează alte persoane și neagă echivalența și demnitatea ființei umane (altele, rănite) “. (Posselt 2004, p. 240)*

În cadrul tematizării noastre pedagogice a violenței în situațiile care necesită curaj civic, nu suntem îngrijorați de folosirea curajului în cazuri majore și grave de violență și nici nu ne preocupă un recurs pentru fapte eroice.

Curajul civic în viața cotidiană începe cu lucrurile mici.

- Violența verbală poate lua forma de agresiune, batjocorire, jignire, umilire, amenințări și abuzuri.
- Violența fizică se poate exprima deja prin împingere sau atac.

Întotdeauna e vorba de situații care vizează să afecteze o victimă, așa că nu e vorba de ceartă între prieteni. Pentru victimă, atacul este violent și jignitor.

Violența verbală și fizică au loc deseori în locuri publice, în mulțime: în preajma meciurilor de fotbal sau concertelor rock, în stația de tren sau în metrou, în timpul orelor de vârf. Dar ele au loc și în locuri mai pustii, în parcuri sau sub poduri, în locuri în care tinerii se întâlnesc, de asemenea, în locuri private și spații închise.

Lucrul special despre astfel de situații - și acest lucru se aplică și altor domenii în care este necesară curajului civic - este faptul că vin prin surprindere, sunt imprevizibile și declanșează întrebări rapide de luare a deciziilor. Curajul civic necesită acțiune în condiții dificile. Ne întoarcem la acest lucru în partea a 2-a manualului nostru.

1.5.2 Rasismul Public

Să începem cu două definiții:

„O persoană este expusă la rasism, în cazul în care el/ ea este discriminată și vulnerabilă în viața de zi cu zi, pe considerente privind culoarea pielii, religie sau origine .” (Din Raportul Rasismul pentru promovarea integrării a orașului Zurich)

„Rasismul înseamnă că oamenii sunt împărțiți în grupe în funcție de culoarea pielii lor, limbă, origine sau convingeri religioase, care sunt asociate cu atribuții negative, prejudecăți și respingeri. ... Rasismul marchează relațiile de putere socială care dezavantajează sau privilegiază persoane în conformitate cu apartenența lor de grup.” (Hessischer Jugendringe 2009, p. 21)

„ Rasismul încearca sa justifice violenta, construind astfel caracteristici derogatorii si attribute pentru a dăuna ostentativ oamenilor.” (Posselt 2004, p. 240)

În acest moment, este important să subliniem: Nu suntem interesați de o abordare pedagogică a unui lucru cu extremism de dreapta și adulți tineri rasisti. Astfel de abordări există, chiar dacă acestea nu sunt larg răspândite și necontroverse.

În cadrul curajului civil ca o abilitate de bază, scopul nostru este de a sensibiliza adulții tineri la mizantropia legată de grup, rasismul zilnic și imaginile inamicului așa cum le întâlnim în fiecare zi. Tematizarea rasismului public, astfel, funcționează cu clișee, prejudecăți și imagini ale inamicului.

- *prejudecățile* sunt păreri preconcepute despre oameni sau grupuri sociale și cultura lor, religie sau mod de viață. Fără a fi revizuite în mod critic, ele sunt considerate adevărate. La fel ca zvonurile se răspândesc foarte repede și exagerate (împodobite) pentru a dovedi că acestea sunt adevărate.
- *Prejudecățile pot deveni rapid imagini inamice*, ele devin o problemă socială în cazul în care acestea sunt întărite de manipulare politică și utilizate în mod abuziv să declare minoritățile țapi ispășitori și, astfel, să le facă rău. (Cf. Dorenkamp / Melzer / Nussbaum 2002, p. 187)

Prejudecățile și imagini ale inamicului au funcții de reglementare. Ele creează un NOI, spre deosebire de CEILALȚI. Nici unul dintre noi nu este complet lipsit de prejudecăți și imagini inamice. Ei au, de asemenea, o funcție de alinare. Creați o demarcație în NOI celorlalți. Este important ca fiecare să fie conștient de propriile prejudecăți și imagini ale inamicului pentru că doar o conștientizare a acestora permite să reflecteze asupra propriilor prejudecăți și imagini ale inamicului și, astfel, să scape de ele.

1.5.3 Situații de Urgență în viața cotidiană

Când Sebastian Moser a sosit la stația de Lambrecht mai 2003, el a văzut un domn în vârstă culcat pe podea. Omul era deja ușor vânăt la față pentru că nu putea respira. Vomitase. În primul rând Sebastian a încercat să îl întoarcă pe o parte, astfel încât să poată respira mai bine. Când acest gest nu a dat rezultat, tânărul de 16 ani a fugit în bistroul de lângă gară să ceară ajutor. După o lungă ezitare a venit. Dar când l-a văzut pe omul bolnav, el a refuzat să-l atingă și a plecat. Sebastian a sunat la poliție cu telefonul său mobil. Un elicopter de salvare l-a dus pe om la spital. Acolo medicii au detectat o tumoare pe creier. Sebastian i-a salvat viața. Pentru eforturile sale, el a primit premiul pentru curajul civil al statului Renania-Palatinat.

Sursa: SWR 4 Rheinland-Pfalz, www.swr4.de, 17. Mai 2006, citat după Nur Mut. lernen Zivilcourage. Arbeitsgemeinschaft Jugend und Bildung eV 2006.

Acest exemplu este destinat să facă clar faptul că în conformitate cu abordarea noastră curajul civic este, de asemenea, necesar atunci când oamenii din cauza bolii, vârstă sau invaliditate se confruntă cu situații din care nu mai pot ieși fără ajutor din exterior. Aceasta include, de exemplu, încercarea de a fura geanta de mână a unui vârstnic. Există multe situații de urgență în viața cotidiană, în care este necesară curajul moral, care necesită implicare, chiar dacă a fugi ar fi mai ușor, oferind un ajutor concret, exprimarea opiniei proprii chiar dacă alții în jur gândesc diferit, acționând în loc să reflecteze.

Este nevoie nu numai de curaj să intervină în astfel de situații, dar de multe ori, de asemenea, depășirea sentimentului de dezgust, de exemplu, atunci când se confruntă cu sânge, urină sau vomă și frustrarea când persoanele refuză pur și simplu sprijinul solicitat.

1.5.4 Mobbing și Bullying

"Mobbing" vine de la verbul englezesc mob și înseamnă a molesta, a presa. „Bullying” este derivat din cuvântul „bătăuș” în engleză - un tip brutal.

Mobbing și bullying sunt în cea mai mare parte utilizate ca sinonime și sunt definite după cum urmează:

Un elev este expus la violență sau este agresat în cazul în care acesta este expus în mod repetat la acțiunile negative ale unuia sau mai multor elevi pe o perioadă mai lungă de timp (cf. Schubarth, 2010, p. 17). (Stangl, 2019)

Definiții / Înțelegeri

Există o multitudine de definiții și înțelegeri cu privire la mobbing /bullying, unele dintre care am dori să fie cunoscute, pentru că în opinia noastră diverse aspecte importante devin vizibile. Toate definițiile au un lucru în comun: **Nu orice hărțuire sau dispută este o expresie a agresiunii.**

O definiție timpurie a mobbing-ului este dată de Heinz Leymann în 1993:

Termenul Mobbing descrie acțiunile de comunicare negative care sunt îndreptate către o persoană (de către una sau mai multe persoane) și care apare foarte des și pe o perioadă lungă de timp, care caracterizează astfel relația dintre agresor și victimă. (Leymann 1993)

În următoarea definiție „mobbing-ului” este descrisă în mod similar, ca intenția clară a agresorului față de cel agresat și agresiunea este etichetată ca hărțuire sistematică:

Hărțuirea sistematică

- Printr-una sau mai multe persoane
- Pe o perioadă mai lungă de timp
- Cu scopul de a face rău victimelor, excluderea lor, discriminarea împotriva lor până când părăsesc locul de muncă sau sunt nevoiți să-l părăsească (Rupprecht-Stroell 2000)

O altă definiție subliniază, de asemenea, utilizarea violenței fizice și verbale:

Mobbing-ul trebuie să fie înțeles ca subcategorie a a violenței fizice verbale. Caracteristica centrală este o relație permanentă și masiv dezechilibrată între victimă și agresor. (Tillmann și colab., 1999)

În ceea ce privește agresiunea la școală, Schallenberg 2000 prezintă caracteristici tipice ca „structurarea caracteristicilor” bullying-ului:

- Intimidarea poate proveni atât de la autori individuali cât și din grupuri de torționari
- Intimidarea este caracterizat printr-o abordare sistematică, strategică.
- Intimidare are loc în mod regulat pe o perioadă mai lungă de timp.
- Intimidarea poate fi atât directă, cât și indirectă (prin agresiune deschisă sau intrigi ocolite, atât fizică cât și psihologică).
- Bullying este un proces de deplasare în mai multe privințe.
- Victimele Bullying-ului se simt inferiori și se învinovățesc.
- Victimele agresiunii se simt discriminate și izolate social.

Aici consecințele mobbing-ului și buling-ului asupra victimelor sunt deja abordate, și părerea autorilor (procesul de represiune), este, de asemenea, evident.

Definiii Juridice

Merită să aruncăm o privire rapidă la definiția legală a mobbing și bullying-ului în țările europene: Legislația privind bullying-ul, fie la locul de muncă sau la școală, este foarte variabilă. În unele țări - cum ar fi Suedia, Franța, Spania - există prevederi legale care să protejeze împotriva agresiunii la locul de muncă. În alte țări, există puține sau nici o protecție împotriva agresiunii, atâta timp cât acțiunile nu constituie

Articolul 1: Demnitatea umană este inviolabilă

Articolul 2:

1) Fiecare are dreptul la libera dezvoltare a personalității sale, în măsura în care nu încalcă drepturile altora sau nu jigni împotriva ordinii constituționale sau a legii morale.

(2) Orice persoană are dreptul la viață și la integritatea fizică ...

infracțiuni legale. În dreptul constituțional german, agresiunea constituie „o intervenție în dreptul general al unei persoane și dreptul la integritate fizică și psihică (articolele 1 și 2 din Legea fundamentală, a se vedea caseta)”. Intimidarea este în conformitate cu legislația muncii „ca ostilitate sistematică, hărțuirea sau discriminarea angajaților între ei sau de către superiori “. Conform § 12 din Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz AGG „angajatorul are, de asemenea, responsabilitatea de a pune în aplicare obiectivul formulat în § 1 din AGG, prevenirea sau eliminarea discriminării pe motive de rasă sau origine etnică, sex, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau identitate sexuală în lumea muncii”. (Sursa: Serviciul științific al Bundestag-ului, starea de lucruri WDG-3000 - 016/17)

Definiția sugerată pentru Curaj

În parteneriatul Courage, propunem următoarea definiție pentru contextul nostru și după ce ne-am confruntat cu bullying-ul:

Mobbing-ul și bullying-ul reprezintă un act, repetat, sistematic, ostil pe o perioadă lungă de timp. Intimidarea este o desconsiderare pentru demnitatea umană. Bullying-ul afectează o persoană sau grupuri.

Actele de Mobbing și bullying

Cercetătorul fenomenului de bullying, Leyman, a împărțit actele de agresiune în cinci nivele, pe care noi doar le vom menționa. Le vom lua din nou în partea 2 din manualul nostru. Cele cinci nivele sunt:

- Atac asupra relațiilor sociale
- Atacul asupra posibilităților de a te exprima
- Atac asupra prestigiului social
- Atac asupra sănătății
- Atacul asupra calității vieții profesionale și de zi cu zi
- Pentru mai multe detalii a se vedea:

http://www.psychokrieg.de/artikel/www.psychokrieg.de-Die_45_Mobbing-Handlungen_nach_Leymann.htm

1.5.5 Discriminarea socială a grupurilor și indivizilor

Filipp, M. se întoarce din vacanță: La aeroport se observă că doar bărbații cu barbă, care sunt străini sunt verificați.

Natalias a făcut un stagiu într-un magazin de îmbrăcăminte: Ea s-a îmbolnăvit, a anunțat seful că este bolnavă, dar a uitat să facă același lucru cu profesorul de la scoala de meserii. Seiful i-a spus profesorului că ea este adesea absentă, fără o scuză, și astfel a pierdut stagiul și nota a fost rea.

Emirhan în clasa de istorie: Profesorul face glume despre Grecia, studentul se simte tulburat și îl confruntă, dar el neagă.

Termenul - **discriminare** provine din verbul latin discriminare și înseamnă a separa, a delimita, a distinge.

În manualul Curaj vorbim de discriminarea socială, așa cum este înțeleasă în sociologie ca

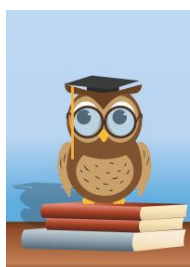
discriminarea pur categorică a persoanelor pe baza unei evaluări în cea mai mare parte negativă.

([https://de.wikipedia.org/wiki/Diskriminierung#Soziale_Diskriminierung_\(Soziologie\)](https://de.wikipedia.org/wiki/Diskriminierung#Soziale_Diskriminierung_(Soziologie)))

Discriminarea este, prin urmare, întotdeauna bazată pe evaluarea unei persoane pe baza caracteristicilor specifice sau atribuite de grup. Exemple în acest sens sunt:

- Origine, strămoși, etnie

- Culoarea pielii
- Limba
- Educație
- Proprietate / starea financiară
- Sedentarism
- Generarea / vârstă (discriminare de vârstă)
- Sex (sexism, transfobiei)
- Religia (anti-semitismului, islamofobia)
- Orientarea sexuală (heterosexismul, homofobie)
- abilități fizice sau mentale (ostilitate față de persoanele cu handicap)
- Aspectul fizic (frumusețe, cleanliness corp, miros, forma corpului)
- Situația de viață (cerșetorie, persoanele fără adăpost)

la- ți un timp pentru o scurtă reflecție

Vă rugăm să gândiți în ce situații riscați să dezvoltăți prejudecăți, în urma clișeeleor și, astfel, să contribuiți neintenționat la discriminare?

1.6 Curajul civic ca subiect educațional: provocări pentru educatorii de adulți

Curajul civil nu este un subiect nou în educarea adulților și a tinerilor, chiar dacă nu există nici un echivalent conceptual în multe țări europene. Dar subiectul este nou ca și domeniu de competențe de bază, la fel ca și educația politică de bază în ansamblul său ce nu a fost încă conceptualizat ca o componentă a canonului de competențe de bază. În educația tinerilor și adulților, tema curajului civic este atribuită domeniului de politică pentru tineret și al educației adulților și este discutată, ca de exemplu, în ceea ce privește rasismul sau discriminarea împotriva persoanelor sau grupurilor. Acest lucru reprezintă o provocare pentru educatorii adulți care lucrează în aceste domenii: acestea sunt grupurile țintă care doresc să ajungă cu abilități de bază - în acest caz, cu abilități de bază în curajul civic. Educația politică în rândul tinerilor și adulților ajunge, în esență, la adulții (tinerii) care sunt interesați de politică, deseori organizați și care doresc să influențeze dezvoltarea condițiilor sociale.

Ca o regulă, ei au studii superioare, au o siguranță materială și sunt situate în mijlocul societății. Prin urmare, oricine dorește să aibă curajul civic ca și competență de bază ar trebui să fie mai atent la grupurile țintă și să fie atent la diferențele grupului țintă menționată. În caz contrar, el sau ea riscă adoptarea unor abordări politice de tineret și educația adulților, care nu sunt potrivite pentru grupurile țintă pe care dorește să le abordeze și la care dorește să ajungă. Iar diferențele dintre cele două grupuri sunt mari. În competențele de bază, în rândul participanților, predomină cei cu calificări reduse, sau nici o calificare profesională sunt adesea expuși la condițiile de viață și muncă precare. Când este vorba de curaj civic punctul lor de vedere asupra societății și cum își văd statutul social este chiar mai important.

Nu sunt numai cei asistați social de mai mulți ani care definesc statutul lor social ca fiind marginal. Astfel, percepția lor de sine corespunde cu percepția societății majoritare.

În **Germania**, de exemplu, se poate observa că oamenii, care au trăit pe „Hartz IV” timp de mai mulți ani, au dezvoltat o atitudine diferită față de viață. Ei au adesea impresia că viața lor „este guvernată” de către sistem, mai degrabă decât de ei înșiși, nefiind în măsură să decidă cu privire la modul în care vor să trăiască.

În **Marea Britanie**, de exemplu, este o tendință vizibilă că tinerii au o atitudine specială față de viață și un mod de a vedea lucrurile mai profund, generos, cu bani mai puțini și mai multe valori decât alte generații. Aici intervine un decalaj între categoria demografică 16-24 ani, și alte grupurile demografice mai în vârstă și drept urmare tinerii sunt îngrijorați că acestea nu sunt reprezentați suficient sau în mod corect în procesul de luare a deciziilor.

Legea educației prevede ca refugiații din **Norvegia** să finalizeze educația școlară în cadrul programului de introducere obligatorie. Fie la nivelul unei școli primare, secundare sau colegiu. Competențele sociale de bază sau de integrare socială sunt ancorate doar marginal în acești trei ani. Acest lucru duce la un nivel ridicat de izolare a participanților și mai puțin de participare în societate. Ca urmare, curajul civic este mai puțin așteptat.

Recent, guvernul **austriac** a dezvoltat proiectul său pentru noul sistem de beneficii minime, bazate pe nevoi, care va intra în vigoare în octombrie 2019. Modificările, față de nivelul actual juridic PROVI-SION, care are, de asemenea, un impact asupra persoanelor care au dreptul la azil includ că va exista o soluție la nivel național, că suma totală a beneficiului minim va fi legat de abilitățile de limbă germană și că alocațiile pentru copii sunt tăiate puternic odată cu creșterea numărului de copii (cu excepția părinților singuri). Pentru a primi suma totală de venit minim garantat pe necesități, persoanele în cauză trebuie să fi absolvit cel puțin învățământul obligatoriu și să aibă competențe lingvistice de germană privind competențele lingvistice în engleză la nivel C1 sau nivel B1. Mai mult decât atât, ei trebuie să fi finalizat un curs de calificare profesională sau cel puțin un acord de integrare sau un curs de valoare. Dacă o persoană nu îndeplinește aceste cerințe noi, beneficiul minim este redus, iar banii rămași sunt utilizați pentru calificarea lor profesională și învățarea limbii. În detaliu, 35% din beneficiul vor fi furnizate pentru cursurile de limbi străine și de calificare, suma rămasă poate fi plătită, de exemplu, ca alocație de locuințe. (vezi *Baldinger, Inge. Mindestsicherung - volles Geld nur bei Integration. Salzburger Nachrichten Online. 28.11.2018.*)

<https://www.sn.at/politik/innenpolitik/mindestsicherung-volles-geld-nur-bei-integration-61545514>

În **România**, educația civică este o prioritate în încercarea de a modela personalitatea tinerilor în spiritul valorilor democratice și a principiilor care guvernează abordarea societății. Această disciplină predată în școli are o contribuție majoră la înțelegerea și însușirea practicilor care stau la baza comunității și întregul sistem în care trăim. Procesul de educație moral-civică își propune, de asemenea, dobândirea de competențe și atitudini, bazate pe valori morale importante, cum ar fi respect, politețe, corectitudine, decență, etc Cu toate acestea, odată ce o persoană tânără iese din sistemul de învățământ, există câteva programe care vizează educația civică, mai puțin la un nivel sistemic.

Cu această experiență, individul autonom, ca tip ideal de educație pentru adulți, prea des se vede pe sine ca un obiect de orientări și sancțiuni administrative, și estimează posibilitățile de modelarea a propriei viața ca fiind destul de mică. Dacă cineva care dorește să își modeleze propria viață este subestimat, acest lucru duce la dispariția posibilităților reale pentru modelarea propriei vieți. Datorită situațiilor personale și a experiențelor de viață, ideea de a putea influența dezvoltarea socială prin intermediul comportamentului unei persoane sau acțiuni pare destul de absurd.

Pe de altă parte, poziția social a acestui grup țintă marginalizat oferă de asemenea oportunități pentru a aborda problema curajului civic, deoarece excluderea și discriminarea sunt adesea parte din propria lor realitate de viață și semnificația lipsei de curaj civic poate rezulta din experiența proprie.

De exemplu, marea majoritate a germanilor au fost convinși de ani de zile că șomerii pe termen lung sunt responsabili pentru propria lor situație.

În **Marea Britanie**, de exemplu, există atât o credință semnificativă a celor din „inima -periferiei (nucleul fiind Londra și sud-estul Angliei, periferia fiind nordul, Scoția și vestul îndepărtat al Regatului Unit) și acest lucru duce la un sentiment de marginalizare și o atitudine de înstrăinare de la un grup și o lipsă de înțelegere și negativitate de la alții.

În **Norvegia** reprezintă o mentalitate de voluntariat intensă. Autoritățile se bazează pe organizațiile de voluntari pentru integrare și alte probleme sociale.

În **Austria**, asociația non-profit „Aktive Arbeitslose“ (activ șomeri) are un site (<http://www.aktive-arbeitslose.at/>), Care discută subiecte legate de șomaj, oferă informații, ia o poziție fără echivoc în ceea ce privește deciziile politice și organizează acțiuni pentru a aborda factorii de decizie.

O parte importantă a programelor FSE în România în 2014-2020 este promovarea termenului de "inovare socială", care se reflectă în rândul populației din zonele sărace și marginalizate. Educație, responsabilizarea contribuie la creșterea gradului de implicare a acestora în viața socială a comunității ONG-urile joacă un rol important în acest caz.

Prin urmare, poate fi o introducere adecvată, deși provocatoare, la subiect, pentru ca participanții să raporteze propriile lor experiențe cu discriminare, excludere, bullying și violență, așa cum se poate observa în unele dintre abordările didactice ale subiectului prezentat în caseta noastră de instrumente. Familiarizarea cu metodele active, cum ar fi narațiunile biografice, jocurile de rol și tehnicile scenariului este o întreprindere demnă. Mai multe forme bazate pe școală cu conotații cognitive puternice sau apeluri moralizatoare se dovedesc a fi mai dificil de conectat.

Prin urmare, poate fi o introducere adecvată, deși provocatoare, a subiectului pentru ca participanții să raporteze propriile experiențe cu privire la discriminare, excludere, intimidare și violență, astfel încât se poate observa că în unele dintre abordările didactice ale subiectului prezentat în setul nostru de instrumente. Familiarizarea cu metode active, cum ar fi povestiri biografice, jocuri de rol și tehnici de scenariu

Exemple de termeni sau titluri bune pentru curaj civil:

„De ce nu avem încredere?”
 „Împuternicirea este mai puternică dacă este însoțită de activare”
 "De ce nu ajută nimeni?"
 „Ajutor în loc de a gawking”
 „Ne modelăm viitorul”
 „Erau oameni în jur, dar nimeni nu m-a ajutat”.
 "Putem face și lucrurile diferit"
 „Fiecare persoană este rănită atunci când cineva îl insultă”
 „Ajutarea celorlalți se simte bine”
 „Acordați timp și atenție, fără a aștepta nimic în schimb”
 „Nu privi departe”
 „Poți schimba ceva”
 „Faceți ceva, pentru că credeți că nu este în regulă să-i insultați pe alții”

este o acțiune ce merită. Mai multe forme bazate pe școală cognitivă sau apeluri moralizatoare se dovedesc a fi mai dificil de folosit.

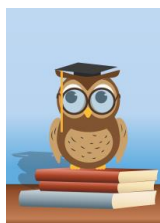
O altă provocare este traducerea adecvată pentru grupul-țintă a termenului de „curaj civic” sau termeni comparabili. Este important să fii atent cu termenul și să îl introduci pas cu pas, sau chiar mai bine, de a alege termeni legați de situații din viața reală și mediul inconjurător. Curaj civic este un cuvânt străin, care vine pe parte cognitivă, care mai degrabă sperie și care tinde să nu ajungă la grupurile țintă.

Acest lucru ar trebui să fie, de asemenea, luat în considerare atunci când se utilizează subiecte, conținuturi și metodele pe tema curajului civic din educația politică a adulților.

De regulă, acest lucru funcționează numai în cazul în care acestea sunt modificate punct de vedere lingvistic și metodic în așa fel încât acestea să devină compatibile cu grupurile-țintă. O altă provocare decurge din faptul că curajul civic nu poate fi identificat în mod explicit ca un subiect în programele de competențe de bază și poate fi descris ca un modul de învățare specific.

Ca și în promovarea abilităților în competențele de bază, curajul civic pot fi abordat în cazul în care este potrivit pentru situației. Un grad ridicat de sensibilitate este de așteptat de la educatorii adulți, pentru a recunoaște șansele situațiilor în care subiectul poate fi preluat "subcutanat ". Hans Tietgens (fondator al educației adulților în Germania), odată numit „asasinii educației ”.

O provocare, care în același timp, poate fi văzută ca o ușurare, este de a afla ce inițiative, ONG-uri, asociații sau grupuri de auto-ajutor există în municipiul sau în regiunea care se ocupă cu tema curajului civic. Prin cooperarea și crearea de rețele, este posibil nu numai pentru a cunoaște alte abordări și strategii și de a le folosi pentru propria muncă, participarea la rețele poate fi, de asemenea, o ușurare, pentru că eliberează de statutul de educator adult ca un luptător singuratic. Curajul civic ca o ofertă a competențelor de bază înseamnă, de asemenea, să renunți la protecția organizației educaționale dacă este necesar și să cauți contactul cu grupurile țintă în locurile în care acestea sunt situate. Ca o regulă, munca strazii nu este sarcina de educație pentru adulți. Cu toate acestea, merită să luăm în considerare modul de utilizare a locurilor de învățare care permit un angajament mai informal privind curajul civic.

la-ți un timp pentru o scurtă reflecție

Gândiți-vă la locurile din mediul local și regional, unde puteți găsi grupurile-țintă de tineri adulți. Dezvoltați idei cum puteți proiecta o abordare locală.

2. Cadrul pedagogic de cunoaștere pentru formatorii de adulți

2.1 Ce poate însemna Oferta de Aptitudini de Bază în termenii Curajului Civic?

Anterior explicat: În discursurile despre curajul civic, există încă voci care consideră curajul civil o trăsătură de personalitate înnăscută. Acțiunile sau non acțiunile curajului civic ar fi atunci rezultatul unor dispoziții genetice și, astfel îi convingea pe cei care nu acționau o explicație disculpă în cazul în care nu se apăra împotriva despotismului sau nu susține demnitatea unor terțe părți.

Există într-adevăr, factori determinanți genetici sau trăsături de personalitate care influențează comportamentul civic curajos. (Acestea sunt în prezent în curs de cercetare într-un proiect european coordonat de Universitatea din Zurich). Dar experții care analizează curajul civic sunt de acord că acesta poate fi învățat și se poate referi la o multitudine de evaluări (de exemplu, Lünse, Rohwedder, Beisch, 2001 sau Brandstätter, 2007), care dovedesc eficacitatea instruirii. Curajul civic poate fi antrenat, dar poate fi, de asemenea, încurajat nesistematic și aleatoriu de anumite circumstanțe. Oamenii, care se confruntă în mod regulat cu situații de conflict, fie pentru că aceștia cresc cu mulți

frați sau pentru că cresc într-un cartier problematic, dezvoltă în multe cazuri o competență pe baza experienței lor de a evalua situațiile în mod corect și reacționează în mod adecvat. Aici, curajul civic este printr-o lovitură norocoasă ocazional dobândit prin învățare incidentală. Dar pentru marea majoritate, acțiunile curajoase pot fi învățate doar în mod independent și cu motivația intrinsecă. Pregătirea și curajul moral au ca scop formarea atitudinilor și modificarea comportamentului. Acest lucru aduce în discuție scopul pregătirii de baza a curajului civic.

2.2 Scopurile programului de pregătire a Curajului Civic - Abilități de bază

În cazul în care competențele de bază pentru dezvoltarea și stabilizarea curajului civic vor deveni eficiente, au nevoie de obiective și trebuie să fie verificate în cazul în care acestea au fost atinse sau nu. Stabilirea obiectivelor evită, de asemenea, apariția unor așteptări exagerate sau ascunse ale participanților. Cursuri de formare a curajului civic, oferite frecvent în Germania urmăresc un obiectiv dublu. Formulată în întrebări:

„Când și în ce context este necesar curajul civic?

- Cum intervenim? “ (Jonas, 2011, p 165)

Prima întrebare include aspectul relevanței situației. Cu toate acestea, criteriile de relevanță a situației nu poate fi definite în mod obiectiv; acestea depind în mare măsură de individualitatea diferita a interpretării unei situații. Acest lucru se aplică, de asemenea, la întrebarea când o acțiune curajoasă civilă este necesară. Aici, fiecare individ are un cadru de normă individuală, care este construit din propriile lor valori, atitudini și experiențe de viață și se exprimă în competența comportamentală.

„Această competență trebuie să fie exprimată pe baza unor principii și nu la nivel de «rețete de gătit», deoarece în caz contrar complexitatea contextelor curajului civil nu va fi atinsă.” (Jonas 2011, p. 165)

Cursul de pregătire ar trebui să permită participanților să dea dovadă de curaj civic în cât mai multe situații fără a se expune unui risc prea mare.

Cele mai multe cursuri de formare a curajului civic sunt scurte și acoperă o perioadă de una până la două zile. Astfel, acestea sunt prea scurte pentru a schimba atitudinea pe termen lung și pentru a dobândi competențe comportamentale de durată.

„ Curajul civic trebuie deci înțeles ca fiind un proces, care începe cu o pregătire și se dezvoltă apoi, aproape pe tot parcursul vieții în experiența proprie și prin interacțiunea cu ceilalți “ (Jonas, 2011, p. 168)

Oricum, acest lucru necesită, de asemenea, structuri de oportunitate în care acțiunea curajului civil poate fi practică, și anume efectele pozitive ale formării devin vizibile numai cu o întârziere. Acest așa-numit „efect de croială”, duce la trezirea simturilor atunci când li se atribuie anumite contexte. În cele din urmă, scopurile ofertelor curajului civic pot fi menționate:

„Cursurile de formare a curajului civic nu furnizează în mod direct cetățeni curajoși. În schimb, ele reprezintă puncte de plecare într-un proces de dezvoltare care produce în cele din urmă cetățeni curajoși. Cu toate acestea, procesul nu este o garanție pe baza unui singur curs, dar este dependent de o serie de condiții de legătură ... Cursul de formare a curajului civic ca punct de plecare pentru dezvoltarea X mediu favorabil X nevoia de a confrunta situații de curaj civic „. (Jonas, 2011, p. 170)

2.3 Curajul Civic ca subiect al abilităților primare: principii de ghidare pentru a interpreta acțiuni

Participanții cu medii educaționale și experiențe diferite se vor întâlni la cursuri de competențe de bază pe tema „curajului civic”; interesele de învățare, scopurile, căile și viteza vor fi diferite. Grupul va fi eterogen. Eterogenitatea a fost și continuă să fie privită ca o problemă în educația adulților, dar eterogenitatea înseamnă de asemenea diversitate și această diversitate oferă oportunități în cazul în care sunt furnizate situații de învățare și îmbogățire culturală reciprocă. Pana în acest punct este util să fie conștienți de principiile didactice care ghidează acțiunea și care sunt considerate a fi “reperul” în educația adulților, în activitatea de educație politică și, de asemenea, în consiliere.

În educația adulților, principiile directoare pentru acțiune acționează ca puncte de orientare pentru acțiunea pedagogică. Ele caracterizează viziunea noastră despre umanitate, reflectă valorile și normele; ele ne ghidează ideile cu privire la relațiile pe care le oferim participanților și la modul în care ne putem proiecta cursurile pentru a fi eficiente pentru învățare. Principiile descriu modul în care dorim să-i întâlnim pe participanții noștri în situațiile de învățare.

Orientarea participantului în loc de orientarea subiectului

Principiul central îl reprezintă orientarea participantului. Interesele și nevoile, cunoștințele și competențele, căile de învățare și obiceiurile de învățare sunt puncte de orientare pentru proiectarea în comun a procesului de învățare. Procesul de învățare este o responsabilitate comună între elevi și experții care îi însoțesc în procesul de învățare. Împărțirea responsabilității se bazează prin a prezenta studenților posibilitățile de liberă proiectare, crearea de transparență arătându-le

spații de participare, adică posibilități de co-proiectare și co-determinare. Prezentarea abilităților de bază ale curajului civic se clădește pe seama co-deciziei și a co-determinării acordate studenților.

Interes, mediul de viață și de orientare a experienței în loc de orientarea programe analitice

Ne putem baza pe faptul că grupul țintă de adulți tineri nu resping subiectul curajului civic. În cazul în care trimiterea la propriul lor mediu și experiențe este punctul de plecare, sunt deschisi la întrebări politice și sociale. Sunt dispuși să se ocupe de subiectul curajului civic, dacă propria lor experiență, adică Ex: ceea ce au experimentat în situații de zi cu zi pare să fie suficientă, ex: în cazul în care simt că știu despre ce vorbesc. În același timp, trebuie să fie clar că este util să se concentreze asupra curajului civic, deoarece îi pot ajuta să trateze în mod diferit și mai bine situații cotidiene care implica violență, nedreptate și discriminare.

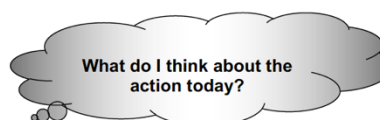
Interesul, mediu de viață și orientarea experienței descriu atitudinea de bază a educatorilor de adulți pentru a alinia în mod constant tema curajului civic cu interesele, nevoile și experiențele tinerilor adulți. Tinerii adulți, participanți la cursurile pentru dezvoltarea și stabilizarea curajului civic, admit că, cunoștințele lor de zi cu zi, modul în care abordează acest subiect, experiențele lor, limba lor și formele de comunicare sunt dorite și respectate. În loc de a oferi materiale de învățare, scopul este de a transforma importanța subiectului pentru adulți, punctul central al ofertei de învățare.

Acest principiu include, de asemenea, renunțarea la orice „predare”:

„Participanții la educația politică primară se întâlnesc cu profesori care nu predau sau care nu doresc să îi convertească la o participare activă, dar care sunt interesați în cooperarea serioasă și corectă ca punct de plecare...Li se adresează participanților ... ca fiind subiecte politice sprijinite în situația educatională pentru a-si exercita drepturile,,. (Wallentin, A. 2017, p. 9)

Reflectarea în loc de predare

Principiul orientării reflecției este neobișnuit pentru multe dintre grupurile țintă la care am dori să ajungem cu subiectul curajului civic și necesită îndrumare atentă, dar este indispensabil pentru a face posibilă învățarea durabilă. Reflecția este un instrument de învățare important pentru ca interesele, competențele, progresul în învățare să fie factori benefici și care nu împiedică procesul de învățare; conștient și vizibil, dar, de asemenea, transmisibil, Ex: pronunțat și negociabil. Reflecția poate fi practică pe cont propriu, într-un grup sau cu profesorii, în diferite forme și metode. Un instrument dovedit de reflecție este jurnalul de învățare (vezi caseta).

How satisfied am I with today's action?		
		
☐	☐	☐

⇒ What did I particularly like? What was particularly interesting to me?
⇒ What did I not like so much? What wasn't so interesting for me?
⇒ What did I miss?

What else would I like to say to the others here?

Competențele primare în curajul civic sunt bazate pe situații concrete de zi cu zi, exemple de experiențe de zi cu zi a tinerilor adulți. Aceasta se bazează pe faptul că materialul de învățare complexă, axat pe fenomene sociale și politice pot fi derivate și prelucrate pe baza unor exemple concrete, individuale. Orientarea de zi cu zi este alimentată de exemple din mediul social al tinerilor adulți, familie, prieteni, vecini, școală, societate, parohie, birou de asistență socială, centru de locuri de muncă, agenții de ocupare, etc. Cazurile autentice și întrebări foarte concrete, care sunt importante pentru tinerii adulți constituie punctul de plecare. Aceasta deschide oportunitatea pentru tinerii adulți să înțeleagă realitatea în care își creează experiențele și pentru a face posibil ca ele să influențeze și să capete formă. Tinerii adulți experimentează statutul de experți în lumea lor reală. (A se vedea Wallentin 2017, p. 9)

Orientarea spre competențe în locul orientării spre deficit

Pentru mulți profesori instruiți clasic, punctul de vedere al elevilor prezintă un deficit de orientare. Ei percep că fiind sarcina lor de a recunoaște deficitul cursanților și de a oferi ajutor în depășirea acestora. Acest punct de vedere este de multe ori dominant pentru elevii cu biografii educaționale negative, deoarece aceștia au experimentat în școli că fiind percepuți drept persoană care este mai

degrabă în deficit după cum se poate observa în mărci corespunzătoare. Dar cei care doresc să își asume responsabilitatea pentru propria învățare trebuie să fie conștienți de competențele lor. În acest scop, este util să se ocupe nu numai cu competențele dobândite în contexte educaționale formale, dar mai ales cu competențele dobândite informal. Aceste competențe dobândite în mod informal joacă un rol mai important în a face față vieții și în relațiile cu curaj civil decât competențele dovedite prin certificate. Profilurile de competență sunt metode adecvate de înregistrare a competențelor individuale. În cadrul cursurilor de competențe de bază privind curajul civil, acest lucru înseamnă că tinerii adulți experimentează că, competențele lor, pe care le demonstrează în situații de zi cu zi, sunt potrivite pentru a face față situațiilor în care este necesară o acțiune curajoasă.

Exemplu: ProfilPASS pentru tineri. Cunoaște-ți puterea - folosește-ți puterea

Versiunea EN: https://www.profilpass-fuer-junge-menschen.de/media/ppj_english.pdf

Versiunea DE: <https://www.profilpass-fuer-junge-menschen.de/media/ppj-zum-ausdrucken.pdf>

Dar o privire către o biografie de autoînvățare poate oferi indicii importante aici și, în plus, oferă analize ale obiceiurilor de învățare, atitudini de învățare și blocaje de învățare, care au fost solidificate în biografiile educaționale.

Orientare biografică

Principiul orientării biografice este relevant pentru grupurile țintă la care dorim să ajungă subiectul curajului civic. Fiecare proces de învățare se referă la experiențele trăite și relatate în biografie. O examinare a experiențelor anterioare în care curajul civic a fost trait sau în care tocmai acest lucru nu a avut loc, este o abordare mai potrivită decât abordările bazate pe cunoașterea cognitivă. Poate juca de asemenea un rol pentru grupul țintă în a învăța despre experiențele din trecut, de a dezvolta atitudini și comportament de învățare și modul în care acestea sunt prelucrate în auto-concepte de învățare. Aceasta poate fi o condiție importantă pentru modelarea activă și auto-organizarea procesului de învățare de către o persoană. Orientarea biografică mai înseamnă și a oferi spațiu pentru a se descoperi resursele ascunse și potențialul unei vieti netraite. În special, vizăm grupurile țintă pentru a urmări dezvoltarea curajului civic, grupuri cu indivizii a căror biografii sunt deseori caracterizate de schimbări de identitate, orientarea biografică urmărește sublinierea constientizării de a avea viața în propriile mâini, de a fi subiectul și nu obiectul unei biografii.

Uitați-vă în trusa de instrumente. Acolo veți găsi mai multe activități în care reflexiile biografice sunt un element esențial. Exercițiile de reflecție pot fi foarte variate și pline de viață.

Orientarea procesului

Acesta a fost deja subliniat de mai multe ori, că tema curajului civic nu poate fi tratată prin intermediul unor programe închise sau programe fixe, ci lucrând într-un proces deschis, pe bază de dialog și proces interactiv. Acest proces nu poate fi nicicând considerat final, dar nu este fără rezultate. Prin urmare, procesul nu este o cantitate arbitrară, ci se referă la faptul că rezultatele din proces apar într-un mod diferit decât cu curricula închisă. Învățarea orientată spre proces deschide oportunitatea pentru adulți tineri de a experimenta curajul civil cu pași mici. Astfel, un pas important poate fi opinia cuiva în anumite situații și prezentarea în cadrul grupului. Experiențele de auto-eficacitate se pot face în acest proces. Tinerii adulți experimentează că pot influența și modela ceva prin cuvintele și acțiunile lor. Principiul procesului de orientare are oportunități speciale de învățare, pentru că domeniile de învățare care apar în situația socială pot fi preluate și prelucrate. Cu toate acestea, circumstanța este însoțită de iritații și incertitudini, deoarece presupusa securitate a conceptelor închise nu mai este asigurată.

2.4 Moduri de învățare: Locuri și modalități

2.4.1 Ce poate fi învățat de la Empirism?

Empirismul spune: Grupurile țintă cu nevoi de competențe de bază sunt adesea prematur etichetate ca fiind lipsite de educație sau ca fiind neobișnuite cu educația. Mai întâi de toate acest lucru poate fi explicat prin faptul că sunt, în mod clar, insuficient reprezentate în instituții de învățământ în majoritatea țărilor europene. Dacă cineva se uită la studiile empirice disponibile, se poate vorbi de faptul că ofertele educaționale în instituțiile de învățământ sunt în continuare „străine oamenilor”, în raportul - grupul țintă cu așa-numitul nivel scăzut de calificare (cf. Klein, Reutter, Zisenis, 2011). Într-un studiu german, mai mult de 2000 de adulți au fost întrebați care este cel mai important context de învățare pentru ei. Următoarele au fost disponibile pentru selecție:

- învățarea formalizată în instituții
- învățare din mass-media
- în serviciu de învățare
- învățarea în sistem privat

Doar 9% dintre respondenții fără o educație calificată spun că învățarea formală este cel mai important context de învățare pentru ei, urmată de învățarea din mass-media cu 11%. În schimb, 80% dintre cei întrebați spun că cele mai importante contexte de învățare sunt în serviciu și în

sistem privat. (A se vedea Baethge, Baethge-Kinsky 2004, p. 71) Schiersmann (2006, 36), ajunge la concluzii similare, cu învățarea în contexte formale ajungând la rezultate mai scăzute în acest grup, cu 7,3%.

Ce reprezintă aceste sondaje legat de subiectul nostru?

Se poate argumenta dacă aceste constatări sugerează că „evaluarea celui mai important context de învățare nu ar trebui în primul rând să fie văzută ca o preferință individuală, de învățare motivațională, ci mai degrabă ca o expresie a structurilor actuale de oportunitate “. (Baethge, Baethge-Kinsky ibid.) Pentru subiectul nostru, consecința menționată de Schiersmann este cea mai relevantă. Din această perspectivă, rezultatele cer ca o atenție mărită să se acorde modului în care contextul învățării formale poate fi modernizat pentru acest grup țintă și modul în care contextele de învățare informale pot fi proiectate didactic, astfel încât acestea să poată fi caracterizată ca fiind exigentă și să permită cunoștințelor dobândite să fie transferate în alte domenii ale vieții. (A se vedea Schiersmann, 2006, p. 37)

2.4.2 Locurile de învățare pentru dezvoltarea Curajului Civic

Dacă cineva se uită la practica competențelor de bază și de educație politică, se poate presupune că dezvoltarea și stabilizarea curajului civic poate avea loc în multe locuri diferite. Pe baza experiențelor proprii ale partenerilor manualului Curaj, din discuțiile cu partenerii noștri asociați și din cercetarea noastră în scopul ajungerii la grupul țintă de tineri adulți, putem menționa următoarele constatări:

Curajul civic poate fi organizat în instituțiile de învățământ pentru adulți. Aceasta nu se aplică în sine faptul că grupurile noastre țintă nu găsesc drumul acolo sau nu le place să treacă pragul instituțiilor de învățământ din „clasa de mijloc“. Multe instituții de învățământ au găsit cu mult timp în urma modalitatea de a ajunge la grupurile țintă cu invitații, programe și campanii care pot fi urmate. În cazul în care locurile de învățare informale și oportunități au fost create în instituțiile de învățământ, de exemplu, cafenele de învățare, există și grupuri țintă care nu vor participa în paralel la un curs de IT sau la un curs de limbă. Instituțiile în Germania cum ar fi centrele municipale de educație pentru adulți sau furnizorii de educație în cadrul bisericii au devenit, de asemenea, descentralizate și sucursalele au fost stabilite în cartiere ale orașului, care sunt acum folosite ca locuri de întâlnire. Instituții educationale care au câștigat atenția grupului țintă de adulți tineri prin alte exemple de aptitudini apropiate de cele din viața reală, vor reuși de asemenea să îi atragă de partea lor și cu subiectul curajului civic.

Exemple de locuri de învățare informale în instituții educaționale:

În **Austria**, există o inițiativă numită „Jobwerkstatt” (atelier de locuri de muncă; https://www.ams.at/_docs/900_ams_wien_kurskatalog.pdf, P.14 în DE), care a fost finanțat de Serviciul Public de Ocupare a locurilor de munca din Austria (AMS) și dezvoltat și implementat de către instituțiile de învățământ, de exemplu BEST. Abordarea este legată de modelul LOT-House. El înseamnă „învățare, orientarea, încercarea de a face” și este o metodologie de abilitare și practică, care a fost dezvoltat de BEST. Modelul a fost, de asemenea, folosit ca bază pentru proiectul Erasmus-FARUL. +<http://www.lighthouse-project.eu/>.

În **Germania**, așa-numitele „cafenele de învățare” au fost înființate ca modele. Cafenelele de învățare au creat un acces foarte special pentru a ajunge la persoanele cu nevoi educaționale de bază. cafenelele de învățare sunt deschise tuturor, în mod gratuit, fără obligație și nu este nevoie să se înregistreze. Învățarea are loc fără presiune, fără un plan de învățare dat și fără condiții. (<https://www.grubinetz.de/was-ist-los-im-grubinetz/>)

În **Norvegia** din ce în ce mai multi antreprenori sociali - cum ar fi Lope - acoperă scurgerea în sectorul public prin încurajarea și responsabilizarea programelor. Nu există unul specific pentru curajul civic, în special, dar multe dintre ele au ceva de-a face cu consolidarea sistemului pentru ca tinerii adulți să evite mobbing, comportamentul agresiv, crimele și rasismul.

În **Marea Britanie**: Școala Farms; Cluburile de tineret bazate pe conducere și sport; cluburi conduse de studenți.

Deși are loc într-un context formal, în România, o mare parte din învățare se face fie non-formal sau informal. Viața de stradă, animația socio-educativă, socio-drama sunt utilizate în programe pentru a crește stima de sine și autodeterminarea, desfășurându-se în contexte educaționale informale.

Curajul civic poate fi organizat de instituții de învățământ pentru adulți ca un proiect sau ca o acțiune. Aproximarea de viață, legătura cu propriile experiențe ce implică curajul civic, pot fi organizate, de asemenea, în mai mult decât un curs ca un proiect sau o acțiune, care are loc în locuri non-instituționale din district sau regiune. Acest lucru poate implica excursii la siturile istorice, explorări sau plimbări în oraș. Proiectele sunt de obicei pregătite în instituția de învățământ, efectuate în afara instituției și în cele din urmă evaluate în afara sau în interiorul instituției. Acțiunile sunt activități în care tinerii adulți înșiși orchestrează ceva în mod public, de exemplu, interviuri cu trecători sau cu figuri selectate ale vieții publice. Acțiunile pot fi, de asemenea, spectacole mici, cu care tinerii adulți doresc să atragă atenția asupra situațiilor critice în spațiul public. Acțiuni înseamnă, de asemenea, participarea la inițiative rationale, acțiuni politice pentru curajul civic sau împotriva rasismului. Aceste locuri de învățare sunt speciale întrucât sunt planificate instituțional dar puse în aplicare în afara instituției folosind locații pentru evenimente sau evenimente planificate de o terță parte.

În **Austria**, proiectul INTERREG „CityWalk” pune accent pe modalitățile active, cum ar fi mersul pe jos și ciclism pentru a sprijini dezvoltarea „orașelor pietonale”. Scopul este de a identifica obstacolele, pentru a îmbunătăți sistemele de transport și de a reduce emisiile, nivelul de zgomot și congestiile, de a crește siguranța și pentru a face orașele, locuri mai frumoase. (<http://www.interreg-danube.eu/approved-projects/citywalk>)

Norvegia: „Büsser Hvite” (autobuzele albe) este un bun exemplu: www.hvitebusser.no. Fundația Norvegiană Autobuze Albe organizează excursii la Sachsenhausen și la site-urile altor lagăre de concentrare pentru clasele de școală, însoțite de martori de primă mână și supraviețuitori.

Marea Britanie: Serviciul Național de Cetățenie; Premiul Ducei de Edinburg

În **România**, Fundația CREFOP implementează programe informale de educație în comunitățile de rromi marginalizate, care vizează combaterea discriminării, cu activități care se desfășoară în comunitățile respective, ca parte a proiectelor FSE.

Curajul civil poate fi organizat în locuri informale de învățare. Pentru a putea identifica contextele relevante de învățare informale ale grupului țintă, educatorii adulți, consilierii, antrenorii și asistenții sociali au nevoie să cunoască condițiile de viață și circumstanțele grupului țintă. Prin urmare, este important să se ocupe de acest lucru:

- Care sunt cadrele de referință socială ale grupului țintă?
- În care asociații, centre sau inițiative de tineret se simt ei acasă?
- Cum și în ce măsură sunt implicați în cartierele sau districtele lor?

Numai răspunsurile la aceste întrebări oferă indicații despre care locuri sunt potrivite (preferate) de învățare. În cazul în care se folosesc astfel de locuri, educația adulților devine un spațiu de muncă educativ de neatinse. Pentru dezvoltare și stabilizare, sunt preferate locurile autohtone ale vieții tinerilor adulți unde sunt identificate cauzele posibile de învățare și de organizare.

Experiențe, argumente pro și contra, oportunități și piedici.

Activitățile conduse de tineri, serviciile, oportunitățile și mediul au un impact mare în asigurarea de oportunități relevante și credibile.

Învățare prin practică și învățarea prin practică în mediul inconjurator, are adesea un impact mai mare decât învățarea statică, ierarhică.

Abordările birocratice și administrate excesive pot interfera cu interesul și participarea.

Circumstanțele informale dar bine structurate pot duce la răspunsuri pozitive, în special atunci când diferite părți interesate se implică într-un astfel de mediu.

Centrele de tineret pot fi parteneri importanți de cooperare, deoarece acestea sunt, de obicei un spațiu sigur pentru tineri. Atmosfera este una obișnuită, iar relația dintre ei și profesioniștii care lucrează acolo este adesea caracterizată printr-o abordare prietenească.

2.4.3 Alege forme informale de învățare

Este evident că învățarea informală ar trebui să fie prima alegere a formelor de învățare. Pentru tema curajului civic, prima opțiune ar trebui să fie învățarea situațională. În esență înseamnă: învățarea este încorporată în contextul situațional și se presupune că există o corelație între persoana internă (cunoaștere) și persoana externă (situație). Interacțiunea socială joacă un rol central în abordarea învățării situaționale.

Interacțiunea socială este interpretată ca un spațiu în care experiențele sunt făcute și competențele pot fi dezvoltate. (A se vedea Lave, Wenger 1991)

Învățarea situată este mai puțin o metodă concretă decât o afirmație de învățare care atrage atenția asupra observării și utilizării aspectelor sociale, culturale și ecologice ale mediului concret. Învățarea situațională nu înseamnă doar mediul extern, ci și interiorul, adică tiparele sociale, culturale și ecologice interiorizate de tinerii adulți pe baza experiențelor lor, care își modelează atitudinea și comportamentul. (vezi Stangl 2019)

Un subiect precum curajul civic, unde sunt în joc orientări normative, atitudini, dezvoltarea și stabilizarea comportamentului curajos nu poate fi, prin urmare, predat la cursuri de competențe de bază, deoarece acest tip de predare produce doar „cunoștințe inerte”; cunoștințele inerte pot fi păstrate și reproduse, dar cu greu duc la acțiuni sau atitudini modificate.

Pentru studiul curajului civic ca și competențe de bază, sunt recomandate forme și metode de învățare mai antrenate.

Abordări și concepte de învățare pentru a promova curajul civic

- Pedagogie Teatrală și teatru experimental
- Pedagogie aventurieră: activități de interior / exterior
- Activarea Didactică – Învățarea prin punerea în aplicare (Arnold 1996; Schüssler & Arnold 2003)
- Betzavta - educație democratică experimentală
- Abordarea feministă / obiectivare (Nussbaum 2002)
- Abordare de rezolvare a problemelor
- Activități dinamice de grup
- Psihodrama și Sociodrama
- Campanii de promovare (mass media sau de altă natură)
- SLAM! (Conducerea de către studenți)
- LEAP (Monitorizarea și conducerea de către studenți)
- Abordarea anchetei critice
- Proiecte
- Activități precum plimbările în oraș, excursii

- Vizite de studiu
- Acțiuni directe și anume activități conduse de studenți cu un rezultat optim

Metode pentru dezvoltarea curajului civic

- joc de afaceri
- joc de rol
- organizarea mentală
- brainstorming(solicitarea mentală)
- colaj
- studiu de caz
- activități practice de conducere
- activități conduse și proiectate de tineri
- analiza video si analiza audio video
- lucru în grup / în grupuri mici/ lucrul în perechi
- Gândește/grupează/împartășește
- Solicitare mentală
- Exerciții de luare a deciziilor
- exercitarea limbajului corpului și comunicare corporală
- chestionare
- interviu
- împuternicire-bingo
- învățarea orientării

2.5 Crearea de rețele și cooperare interdisciplinară

Curajul civil ca și competența de bază nu trebuie să fie realizat doar cu resursele și competențele unei instituții de învățământ pentru adulți. Lucrul în echipă, cu alți factori din zona înconjurătoare, fie că este vorba de cartier sau din regiune, este o condiție prealabilă valoroasă, poate chiar convingătoare pentru succesul ofertelor conectate despre care vorbim. În special în zonele urbane există o multitudine de inițiative, asociații, ONG-uri sau grupuri de auto-ajutor care au fost active de ani de zile în domeniile de violență, discriminare, mobbing, rasism, xenofobie, antisemitism și homofobie. În special, raioanele, case din cartier sau chiar casele mai multor generații sunt adesea locuri de întâlnire pentru adulți tineri aflați în situații dezavantajate social. Aceste instituții și inițiative au experiență și strategii la dispoziția lor, care should be put to use

- ar trebui să fie puse în folosință
- pot fi îmbogățite prin competențele educaționale ale adulților în înțelegerea cooperării interdisciplinare
- pot fi dezvoltate în continuare, în conformitate cu obiectivul de creștere a cooperării municipale / regionale ca perspective de blocare
- pot fi dezbătute mai amplu prin cooperarea interdisciplinară.

Intențiile grupurilor deja active în raioane și regiunile urbane nu sunt cu adevărat educaționale, dar urmăresc obiective politice sau social-politice. Disciplinele de origine ale acestor jucători sunt în mod corespunzător antrenante: artiști creativi și grupuri de artiști, profesori de teatru și grupuri de teatru de amatori, persoane interesate politic și afectate / grupuri de auto-ajutor, cetățenii cărora le pasă de dezvoltarea cartierului lor, dar, de asemenea, departamentul de urmărire penală și alte departamente ale căror experiențe și resurse sunt utile.

Unele dintre acestea sunt încercate și testate în achiziționarea de subvenții publice, sunt familiarizate cu programe adecvate de sprijin sau strangerii de donații, alții finanțează ei înșiși munca lor.

În **Germania**, de exemplu, există programe cum ar fi „Orasul Integrat Social” sau „Școala fără Rasism”, care pot fi utilizate pentru tema curajului civil.

În **Austria**, asociația „Fair und Sensibel” (echitabil și sensibil) unește cooperarea ofițerilor de poliție din cadrul Departamentului de Contacte Minori ale Departamentului de Poliție din Viena, cu persoanele care provin din familii de migranți care lucrează pentru asociere cu scopul de a contribui la promovarea coexistenței interculturale de Securitate internă. (<http://www.fairundsensibel.at/wir-%C3%BCber-uns.html>)

În **Norvegia**, Ministerul Sănătății asigură un site de prevenire pentru agresiunea în școli. Programul concret este numit Zero <http://www.forebygging.no>: Activitatea cu zero toleranță și muncă activă pentru un mediu lipsit de intimidare este un obiectiv cheie pentru Zero, și atât angajații, elevii și părinții ar trebui să lucreze împreună pentru a atinge acest obiectiv. Implicarea activă și angajamentul sunt esențiale și este important pentru lupta împotriva agresiunii. Toți cei implicați trebuie să aibă o relație cu ZERO, și subiectul hărțuirii trebuie să fie pe agenda școlii în mod continuu.

În **Marea Britanie**, de exemplu, există organizații, cum ar fi PROVOCAREA, a cărei misiune este de a construi o societate mai integrată și TANARA FUNDATIE. Programe precum Academia de Conducere a Tinerilor - Columba 1400 și SLAM! La Penryn College sunt exemple de activități înrădăcinate, care pot fi utilizate cu și pentru curaj civil.

În România, un program de prevenire a violenței în școală a fost pus în aplicare în cadrul proiectului poliției comunitare - Poliția de Proximitate în România, în colaborare cu ESD Elveția, care vizează dezvoltarea curajului civil.

Diversitatea aspectelor permite diferite forme de acțiune și de asemenea ajunge la grupuri care de obicei nu intra în contact cu proiecte înființate și organizate pedagogic.

Cu toate acestea, această diversitate de intenții, obiective, proceduri și auto-înțelegeri adesea face cooperarea între ei mai dificilă, pentru că rețelele funcționează numai în cazul în care există un minim de interese comune în scopuri și unde existența unui „rețea împânzite” este acceptată cel puțin pe perioada desfășurării unui proiect ce vizează curajul civil. Rețelele au nevoie de

coordonare, si numai atunci pot fi identificate interesele colective dincolo de interesele individuale și actorii implicați să fie în măsură să coopereze cu istoria si cultura specifică; doar atunci abilitățile de a schimba perspective sunt formate.

În zonele rurale, este adesea dificil si necesita timp pentru a afla multitudinea de grupuri în care tema curajului civil joacă un rol. Adesea doar in birourile cetățenilor sau in primării se indentifică inițiativele relevante din regiune.

În **Germania**, de regulă, institutii cunoscute la nivel national precum Arbeiterwohlfahrt, The Werk Diakonisches, Caritas, Crucea Roșie și departamentul de urmărire penală au cunoștințe relevante.

În **Austria**, situația este similară cu Germania. Organizațiile mari, cum ar fi Caritas sau Diakonie operează la nivel național și au locații în diferite regiuni, în scopul de a răspunde cererii grupurilor țintă, de asemenea în zonele rurale.

In **Marea Britanie**: Provocarea, Premiul Ducelui de Edinburgh , The Prince Trust, Serviciul Național Cetățenie, Mișcarea Scouting, NSPCC și Ocuparea forței de muncă a Tinerilor din Marea Britanie sunt exemple de organizații care au experiențe complementare și in paralel cu curaj civic.

În general, organizațiile locale care lucrează îndeaproape în comunitățile rurale din **România**, sunt destul de mici și nu foarte ușor să fie identificate. Uneori, ele fac parte din rețele formale sau informale în domeniul serviciilor sociale (de exemplu, FONSS).

În orașele mari, este de obicei mai ușor de identificat potențialii aliați. Mai ales în așa-numitele districte problematice sau cartiere, lucreaza manageri de sector, care au cunoștințe de activități și inițiative relevante pentru a face acest lucru disponibil.

Formatorii de adulți din domenii de competențe de bază care ar dori să promoveze competențele curajului civic și care sunt interesați în a cunoaște, dezvoltă și pune în aplicare oferte corespunzătoare pot beneficia enorm de munca lor, în cazul în care iau parte la mese rotunde sau alte forme de acțiune în care experiențele, strategiile și metodele de curaj civil sunt schimbate. Experienta incurajatoare pe care altii o impartasesc cu interese și scopuri similare, nu trebuie subestimat.

2.6 Recomandări didactico-metodice pentru Competențele de bază ale curajului civic

2.6.1 Accesul către tinerii adulți

Mare majoritate vizată a grupului țintă de tineri adulți nu pare interesată din punct de vedere politic și admite o mică legătură între politică și propriile lor contexte de viață. Prin urmare, abordarea noastră despre Curaj se concentrează asupra mediului de trai al grupului țintă. Întrebările noastre didactice sunt după cum urmează:

- Care sunt temele și întrebările de care sunt interesați?
- Ce-i preocupă?
- Ce știi ei?
- Cum arată viața lor de zi cu zi?
- Ce experiențe cu conflicte sociale de interese și politica locală au avut?
- Care dintre subiectele lor de zi cu zi pot fi discutate în scopul de a le trezi interesul pentru discutia Curajului?

Pentru a afla mai multe despre mediul grupului țintă, următoarele strategii s-au dovedit a fi utile:

Una dintre ele este utilizarea de rapoarte statistice publicate în mod regulat de către toate marile orașe (din Germania). Acestea conțin date pentru districte individuale ale orașelor, de exemplu asupra distribuției veniturilor, șomajul, calificările abandonului școlar, proporția de migranți, dimensiuni de apartamente, nivelul chiriilor.

Cealaltă strategie, mai profitabilă este de a vorbi cu experții locali. Acestia pot fi angajați ai centrelor de tineret și case din cartier, sau manageri de sector, asistenți sociali și profesori. Ei știu, de obicei, de obicei, care situații adulți tineri se împotrivesc și în care situații problematice traiesc.

Dar ei sunt, de asemenea, conștienți de punctele forte, abilitățile și resursele acestui grup țintă, care poate oferi informații importante cu privire la modul de abordare dezvoltare și stabilizare a curajului civic.

Mobilizarea o altă strategie dovedită. Grupul țintă (sau mai multe dintre grupurile țintă) nu reacționează în mod evident la ofertele făcute de către instituțiile de învățământ tradiționale. „Volkshochschule (centru de educație pentru adulți) nu este pentru mine, eu nu sunt tipul care va urma o universitate”, a remarcat un tânăr în vârstă de douăzeci de ani, când a fost abordat pentru o ofertă de genul. Instituțiile de învățământ și mai ales cele cu o continuitate în învățământ sunt încă percepute ca instituții care sunt orientate spre interesele și nevoile clasei de mijloc.

Chiar dacă acest lucru este descris în termeni generali și am luat o abordare diferită la tema „locuri de învățare a curajului civil”, se aplică următoarele: mobilizarea muncii educative este cu siguranță adecvată în cazul în care grupul țintă poate fi atins. Aceasta înseamnă vizitarea locurilor în care grupul țintă își petrece timpul liber și comunicarea cu lucrătorii sociali și managerii din cartier, care pot facilita accesul către ei. Acestea pot fi puncte de întâlnire precum biserică sau locuri din comunitate, cartiere sau cluburi, în special cluburile sportive.

„Un avantaj al acestei abordări de mobilizare este ... ca grupul de participanți se întâlnește în spații deja cunoscute, care conduce la o atmosferă pozitivă și deschisă. În plus, participanții grupului fix au un fel de rol de gazdă, având o funcție activă.” (Politische Bildung in der Grundbildung 2018, p. 11f)

Anterior menționată în acest manual, mobilizarea muncii de educație nu se poate face fără parteneri locali de cooperare. Cooperarea, de asemenea, devine esențială pentru abordarea și atingerea grupului țintă.

2.6.2 Reguli și instrucțiunile de Acțiune pentru curajul civic

Acțiune de curaj civil - reguli și sfaturi

Mulți dintre noi sunt afectați și vor să intervină când ceilalți sunt hărțuiți, jefuiți sau amenințați. Cu toate acestea, de multe ori nu se acordă nici un ajutor: pe de o parte, deoarece există o lipsă de cunoaștere cu privire la ce poți face sau cum o poți face. Și în al doilea rând, pentru că mulți oameni se tem de inconveniente care vin odată cu implicarea. Există reguli simple pentru practicarea curajului civic.

1. Pot să ajut fără să mă pun în pericol

Legea obligă fiecare cetățean să intervină într-o infracțiune penală – dar într-o anumită măsură. Să își pună viața în pericol nu este una dintre ele. Măsuri simple pot fi suficiente pentru a "încetini" puțin o infracțiune. Deseori, un cuvânt decisiv pentru făptaș este suficient pentru a calma situația. Sfatul psihologic al poliției: nu-i spunți niciodată pe nume agresorului, astfel încât violența să nu fie percepută ca o chestiune privată – lucru adesea ignorat de oameni.

2. Îi invit în mod activ și direct pe alții pentru a ajuta

Intervenția comună previne adesea consecințele mai grave ale infracțiunilor. Cu toate acestea, se întâmplă mult prea rar, deoarece mulți oameni sunt reticenți în a interveni în public. Dacă le cereți în mod activ altora să fie atenți, dorința de a interveni crește. Nimeni nu poate refuza dacă l te adresezi în mod direct. Personalul de transport public poate fi contactat, de asemenea, în orice moment.

3. Observ făptașii îndeaproape și le învăț caracteristicile

Crimele se întâmplă adesea în cel mai scurt timp posibil. Chiar dacă o intervenție directă nu este posibilă, atenția la detalii poate fi decisivă pentru investigații. Fiecare detaliu este important: cât de mare este infractorul? Ce culoare are părul? Cum erau îmbrăcați?

4. Contactarea serviciilor de urgență.

Poliția trebuie să fie informată cât mai repede posibil și poate fi cât mai aproape. Cu cât poliția este mai repede informată, cu atât mai repede pot fi identificați autorii. Întrebările "cine?", "ce?", "unde?", "când?" ar trebui clarificate în câteva cuvinte, dar clar

5. Mă ocup de victime

Primul ajutor e cel mai mare ajutor. Fiecare victimă trebuie să fie îngrijită imediat, deoarece deseori fiecare secundă poate fi crucială în ceea ce privește viața sau moartea. Chiar și poziția în care sta poate fi decisivă. Oricine poate ajuta-chiar dacă e mai greu la început.

6. Mă ofer să fiu martor

Mulți făptași scapă de pedeapsă pentru că martorii nu raportează la poliției. Fie din teama, lipsa de timp sau pur și simplu pentru că nu este convenabil. Fără o descriere exactă a ceea ce sa întâmplat și a făptașului, este foarte dificil să-i condamne.

Sursă: Jonas, Kai J. (2011). Zivilcourage lernen: Was können Zivilcourage-Trainings leisten? (S. 166) In: Landeszentrale für Politische Bildung Baden-Württemberg (Hrsg.). Aufrechter Gang: Zivilcourage im Alltag. Der Bürger im Staat, 3-2011, S. 164-170.

Source: Jonas, Kai J. (2011). Zivilcourage lernen: Was können Zivilcourage-Trainings leisten? (S. 166) In: Landeszentrale für Politische Bildung Baden-Württemberg (Hrsg.). Aufrechter Gang: Zivilcourage im Alltag. Der Bürger im Staat, 3-2011, S. 164-170.

2.6.3 Abilități de bază privind violența verbală și fizică în viața de zi cu zi

Violența este un act vătămător, dăunător, care dăunează și degradează demnitatea celorlalți oameni (cf. Posselt 2004, p. 240)

Tipuri de violență, precum amenințarea, intimidarea sau chiar conflictul fizic pot apărea în situații de zi cu zi, în locuri publice sau în mai multe locuri ascunse. Curajul civil cere acțiuni în condiții dificile. Situațiile violente vin adesea ca o surpriză, sunt imprevizibile și necesită luarea rapidă a deciziilor.

Cu toate acestea, discuțiile pedagogice despre curajul civil cu accent pe violență nu includ riscul propriei siguranțe.

Obiective

Activitățile educaționale care se ocupă cu subiectul curajului civil să confrunte situații care implică violența verbală și fizică ar trebui să promoveze competența de participare activă - în clasă, viața privată, publică și în societate.

În cazul în care elevii recunosc o situație care pare a fi critică pentru ei, este mai întâi de toate necesar ca îl observe cu atenție și să evalueze situația. Violența are diferite forme. Scopul este de a instrui elevii să recunoască un comportament violent la diferite etape, de exemplu, prin observarea semnelor verbale și non-verbale care necesită intervenție într-o situație critică.

Pentru a putea răspunde la violență, este necesar ca elevii să dobândească o comunicare calmă, fermă și asertivă. Ei vor trebui să stabilească limite prin formularea unei declarații clare și încrezătoare și să folosească comunicarea non-verbală.

În plus, este important ca elevii să știe că siguranța lor este cea mai mare prioritate. Ei ar trebui să știe, pe cine pot contacta într-o situație care amenință să degenereze sau este chiar periculos pentru ei și modul în care se poate ajunge la aceste acțiuni.

Conținut

Pentru a discuta tema violenței în situații de zi cu zi ca o cerință pentru curajul civil, se recomandă să se aleagă situații care sunt ușor de înțeles pentru cei care învață. Acestea pot fi situații strâns legate de realitatea lor, de exemplu pe social media (violență verbală), precum și anumite schimbări în societate sau subiecte care au dobândit o atenție prin mass-media din țară.

Temele / specificarea subiectului pot fi alese pe baza interviurilor / studiilor / jocuri sau activități, în scopul de a identifica interesele sau nevoile celor care învață.

Pregătirea și planificarea unei oferte

Pentru pregătirea și planificarea unei activități educaționale care se ocupă cu violența în situații de zi cu zi, este important să se ia în considerare următoarele aspecte:

Subiectul: Violența este un subiect sensibil. Poate că unii dintre cursanții au experiență cu situații violente.

Grupul țintă: Grupul care va fi antrenat poate să fi avut experiențe negative cu „instituțiile de învățământ. Asta înseamnă că elementele „școlare de învățare“, cum ar fi cursuri sau teste trebuie mai degrabă evitate.

Abordările educaționale: În schimb, accentul ar trebui să se întindă pe abordări practice. Abordările practice, care includ metode de învățare experimentală și participarea activă îi solicită pe elevi să se deschidă și să se angajeze în activități de învățare. Prin urmare, este important să câștige motivația elevilor și să se clarifice scopul instruirii.

Formatorul: Având în vedere problema de mai sus și cerințele înglobate în lucrul cu un grup țintă, grupul considerat ca fiind „defavorizat“, cerințele pentru formator sunt:

- să aibă o experiență cu acest grup țintă
- să aibă cunoștințe de subiect, de exemplu, situația juridică din țară, abordări ale managementului conflictelor, comunicare, etc.

Înainte de a planifica o instruire cum curajul civil va face față violenței din viața de zi cu zi, ar trebui să fie anunțată conducerea organizației angajatorului și discutată cu autoritățile de supraveghere. Aspecte cum ar fi punerea în aplicare și resursele necesare trebuie să fie clarificate în prealabil. De asemenea, posibilitatea de cooperare trebuie să fie discutată. Alte părți interesate, cum ar fi sponsorii sau părinții ar trebui să fie informați. În cele din urmă, studenții trebuie să fie informați cu privire la formare, fie în avans, fie în timpul instruirii. Este important să se explice scopul instruirii și abordarea pentru ca elevii să fie motivați să participe în mod activ.

Organizațiile care se ocupă cu acest subiect, centre de tineret sau alte instituții culturale pot fi parteneri importanți de cooperare. Exemple de cooperare sunt: atelierele de lucru, utilizarea de instalații sau echipamente care ar putea fi utile pentru a da o valoare adăugată instruirii. Tipul de cooperare care ar putea fi util pentru o instruire privind curajul civil în fața violenței întâlnite zi cu zi depinde de scopul atins al instruirii, activitățile planificate și resursele disponibile.

În ceea ce privește structura, training-uri privind curajul civic pentru a face față violenței în situații de zi cu zi ar trebui să ofere un acces „cu prag jos“. Aceasta înseamnă să minimalizeze factorii care ar

putea împiedica participarea prin stabilirea unor condiții prealabile cât mai reduse posibil. Acestea pot avea dimensiuni diferite:

- Dimensiunea temporală: cerințe reduse în ceea ce privește structura de timp și disciplină de timp
- Dimensiunea spațială: Alegerea locației / spațiului, care este ușor accesibil și nu prea departe de zona rezidențială a cursanților
- Dimensiunea socială: Caracterul obligatoriu de formare sau se concentreze pe voluntariat redus
- Conținut / dimensiune reală: Conținutul trebuie să fie orientat spre grupul țintă și să fie flexibil (Steiner et al 2014)

Punerea în aplicare a ofertei

O provocare pentru formator este de a motiva tinerii care învață, mai ales dacă au o atitudine negativă față de educație. Prin urmare, formatele din acest domeniu ar trebui să încerce să (re) stabilească o relație pozitivă cu educația (Steiner et al 2014). Pentru tema violenței în situații de zi cu zi, este important ca aceasta temă să fie introdusă elevilor într-un mod care să nu îi facă să se simtă amenințați, sau pentru a ancora subiectul ca un sub-subiect la o altă discuție sau un modul care permite elevilor să participe, pentru a evita confruntarea directă cu tema „curajul civic”. La nivel metodologic, de exemplu, există posibilitatea de a construi activități educaționale cu privire la violența cotidiană ca un joc. Acest joc este conceput într-un mod care implică un proces de învățare și cursanții trebuie să utilizeze diferite abilități. În plus, este recomandată o adaptare corespunzătoare a conceptelor pentru a evita termenii tehnici sau declarații moralizatoare precum expresia “ar trebui”.

Pe lângă metodologie, precum și selectarea activităților, rolul formatorului este relevant pentru motivarea elevilor. El sau ea ar trebui să fie capabil să construiască o relație de încredere cu elevii și să creeze un spațiu sigur (pentru persoane fizice și întregul grup), pentru a permite cursanților să vorbească și să acționeze în mod liber și onest.

Pentru a crea un spațiu sigur pentru cei care învață, este relevant să existe un loc potrivit pentru a organiza cursurile de formare. În mod ideal, are loc într-o locație pe care elevii deja cunosc și în care să se simtă confortabil. În funcție de mărimea grupului și activitățile alese, trebuie acordat suficient spațiu pentru desfășurarea activităților fizice sau de lucru în grupuri mici.

Alte activități educative (informale) se desfășoară în afara clasei. Alegerea locației este în funcție de alegerea activității. Acestea pot fi vizite la organizațiile care tratează acest subiect, centre de tineret, teatre, muzee sau chiar locuri publice.

La punerea în aplicare a unui training privind curajul civil în fața violenței cotidiene, abordarea este esențială. La alegerea unei metode, ar trebui să fie luate în considerare necesitățile și caracteristicile grupului țintă (vezi mai sus). Se recomandă să se folosească metode practice și active de învățare. Accentul este pus pe recunoașterea tipurilor de violență și de a încerca abordări pentru a le face față. Prin urmare, pot fi recomandate metode care implică scenarii reale de viață, de exemplu, studii de caz sau de simulare. Utilizarea de suport vizual sau mass-media este recomandată deoarece îmbunătățește atenția cursanților, dar numai în cazul în care videoclipuri, instrumente sau părți sociale mass-media sunt utilizate adecvat pentru context. Un aspect important în vederea formării pe tema violenței este că ar trebui să se ia în considerare faptul că nici o situație nu escaladează.

Situații, care au fost experimentate de elevi pot fi incluse și atunci când se discută conținutul, dar acestea ar trebui propuse de către elevi înșiși, nu de formator. În cazul în care au experimentat ei înșiși violență, ei nu ar putea dori să discute problema într-un grup. Poate anumite tipuri de violență au jucat un rol într-un incident în rândul grupului. În acest caz, formatorul se poate folosi de formare pentru a crește gradul de conștientizare a problemei și, eventual, să contribuie la găsirea unei soluții la această problemă.

Dacă există o reacție imediată la activitate, cum ar fi o discuție comună / reflecție, elevii obțin o perspectivă a experienței și ce este cel mai important și semnificativ în procesul lor. Este important să se clarifice faptul că nu există răspunsuri corecte sau greșite. Formatorul colectează informații importante și constatările din punct de vedere pedagogic pentru a sprijini realizarea obiectivelor și în fiecare activitate.

La finalul formării, conținutul principal este rezumat de către formator. În plus, așteptările elevilor notate de către formator la începutul inițierii poate fi comparat cu „lecțiile învățate”, pe care elevii le indică la final.

Concluzie

Cu toate că rezultatele învățării sunt greu de măsurat pentru aceste tipuri de training-uri, este logic să se verifice îndeplinirea obiectivelor. Acest lucru poate fi realizat printr-un chestionar de evaluare oferit elevilor pe care trebuie să îl completeze sau printr-o auto-evaluare a aptitudinilor și competențelor.

În cazul în care formarea se desfășoară separat și nu în cadrul instruirii de formare, aceasta poate fi anunțată prin intermediul newsletter-ului, broșurilor sau mass media, în funcție de tipul organizației, (local, regional, național) și cultura comunicării

2.6.4 Competențe de bază în rasismul public

Rasismul înseamnă divizarea oamenilor în grupuri, în funcție de culoarea pielii, limba vorbită, credință, origini rasiale, care sunt asociate cu atribute negative, prejudecati și respingeri la nivel social. Clasificarea dezavantajează sau privilegiază oamenii în funcție de apartenența la grupuri.

Instruirea aptitudinilor de bază care include instruire a curajului civic urmărește scopul de a sensibiliza tinerii împotriva rasismului des întâlnit din anumite grupuri sau împotriva oamenilor. Conținutul instruirii dezbate clisee, prejudicii și imaginea inamicului.

Obiective

Activități educaționale care leagă curajul civic de rasismul public ar trebui să promoveze competența de participare activă - în clasă, viața privată și publică și în societate.

Rasismul este un termen cu o gamă largă sub care multe declarații și acțiuni pot fi unite. Pentru un antrenament eficient, este necesar ca tinerii care învață să poată recunoaște și defini diferite aspecte ale rasismului. Nu este ușor de definit rasismul, diferența dintre rasism și alți termeni, cum ar fi anti-semitism și ce impact are asupra vieții cotidiene a oamenilor în cauză. Prin urmare, confruntarea cu rasismul ar trebui să înceapă din perspectiva personală a cursantului. Ar trebui să fie clar ce înseamnă rasism și să fie vizibil că acest lucru nu este doar despre acțiunile individuale, dar condițiile sociale, de asemenea, joacă un rol. Prin clarificarea termenilor și reducerea incertitudinii cu privire la comportamentul corect, o reflecție activă și implicare poate avea loc.

În acest context, clarificarea termenilor este relevantă, deoarece factorii de influență, cum ar fi mass-media, părinți, prieteni, etc. folosesc adesea termeni în mod diferit și fără îndoială. Acestea sunt amestecate sau folosite congruent. O înțelegere comună în grup este o bază importantă pentru explorarea în continuare a subiectului și creează securitate în comunicarea cu alții și în comportament. Cu toate acestea, ar trebui clarificat faptul că nu există o definiție convenită și că aceasta ar trebui să fie întotdeauna văzută ca un proces contextual. (Wladasch 2007).

Acesta poate fi util pentru cei care învață să cunoască situația juridică în ceea ce privește discriminarea. Cu toate că legea nu se aplică declarațiilor sau acțiunilor rasiste, cunoștințele

aprofundate ii pot ajuta pe elevi să câștige încredere și să își susțină punctul de vedere neutru, dar asertiv. Din nou, luarea de măsuri este o parte relevantă pentru a arăta curaj civil dar și una dificilă. Atunci când elevii reflectează asupra rolurilor pe care le-au experimentat deja, conștientizarea se dezvoltă pentru a îi împiedica să facă ceva și îi motivează să ajute.

Conținut

Pentru a discuta tema rasismului în situații de zi cu zi ca o cerință pentru curajul civic, se recomandă să se aleagă situații care sunt ușor de înțeles pentru cei care învață. Aceasta înseamnă că conținutul ar trebui să fie strâns legat de mediul lor de viață social și spațial, de exemplu, incidente care au avut loc în regiunea lor, pe transportul public local, în legătură cu colegii sau pe social media. Anumite incidente în societate sau de politică pot fi subiect de discuție, dar nu ar trebui să devină o dezbatere între diferite puncte de vedere politice.

Pregătirea și planificarea unei oferte

Pentru pregătirea și planificarea unei activități educaționale care vrea să antreneze curajul civic în mod activ cu rasismul public, este important să se ia în considerare următoarele aspecte:

Subiectul: Discuția rasismului impune clarificarea diferitelor termeni referitori la acest subiect (a se vedea mai sus). „Corectitudinea politică” ar trebui să fie evitată, dar discuția ar trebui să fie întotdeauna apreciată.

Grupul țintă: Pentru a se asigura că instructajul este eficient, poate fi util să se înțeleagă cine sunt cursanții și ce experiență/ cunoștințe au pentru a crea o atmosferă deschisă. Poate că unii dintre cursanții au experiență cu rasismul (ca victimă, infractor sau observatori). Acest aspect poate fi inclus în formare, în cazul în care cursanții în cauză doresc să împărtășească experiențele lor.

Abordări educaționale: Practica este esențială pentru a pregăti elevii să acționeze cu curaj în situații care implică rasismul. Prin urmare, accentul ar trebui să cadă pe abordări practice. Abordări care necesită o comunicare asertivă și utilizarea vocii pentru a vorbi în public poate fi recomandată precum și activități care demonstrează rasism în viața cotidiană. Este încurajată coeziunea de grup și discuțiile deschise pentru a promova aprofundarea.

Formatorul: Formatorul trebuie să aibă experiență în furnizarea de informații în activitatea anti-rasistă / discriminatorie. El sau ea ar trebui să aibă cunoștințe generale despre teme interculturale / diversitate pentru a reacționa la dezinformare, care pot apărea în discuții cu elevii și le poate apoi dezbate într-un mod constructiv. El sau ea ar trebui să fie competent pentru a face față cu grupul țintă în formarea competențelor de bază.

Instruirea privind curajul civil în confruntarea cu rasismul public trebuie să fie planificată în acord cu conducerea organizației. Toate persoanele implicate ar trebui să fie informate. Acesta poate fi util pentru a discuta aspecte practice cu colegii. Aspecte cum ar fi punerea în aplicare și resursele necesare trebuie să fie clarificate în prealabil. Posibile colaborări trebuie discutate. Alte părți interesate, cum ar fi sponsori, dar, de asemenea, părinții ar trebui să fie informați.

Organizațiile care se ocupă cu acest subiect, centre de tineret sau alte instituții culturale pot fi parteneri importanți de cooperare. Exemple de cooperare sunt ateliere sau sali de lectură. Din nou, tipul de cooperare care ar putea fi util pentru o instruire privind curajul civil în combaterea rasismului public depinde de punctul central al formării, activitățile planificate și resursele disponibile.

În ceea ce privește structura, training-urile privind curajul civic în confruntarea cu rasismul public ar trebui să ofere un ”prag jos de acces” (vezi capitolul anterior).

Punerea în aplicare a ofertei

Subiectul trebuie introdus cu atenție elevilor. Formatorul clarifică obiectivele și scopul instruirii. În acest context, ar trebui să fie luate în considerare interesele și mediul de viață al elevilor pentru a îi motiva să participe în mod activ.

Formatorul ar trebui să fie capabil să construiască o relație de încredere cu elevii și să creeze un spațiu sigur (atât pentru fiecare în parte cât și pentru întregul grup) pentru a permite cursanților să vorbească și să acționeze în mod liber și onest. Acest principiu se aplică în mediul de învățare, cât și pentru spațiul de învățare. Locația ideală ar fi cea pe care elevii o știu deja și unde se simt confortabil. Ar trebui să fie suficient de mare pentru cei care învață să se deplaseze și pot rearanja mesele și scaunele pentru activitățile de grup sau, de exemplu, pot pune scaunele într-un cerc pentru reflecție. Mai mult decât atât, ar trebui să existe spațiu pentru a se putea desfășura activități care să le permită elevilor să se miște.

Pentru formare, ar trebui să fie utilizat o combinație de metode cognitive, experiențiale și metode bazate pe activitate. În plus față de conștiința de sine și transferul de cunoștințe, este foarte important să dezvolte activități de orientare. Tinerii ar trebui să aibă spațiu pentru a dezvolta propriile opțiuni de acțiune în ceea ce privește subiectul, atât pentru situațiile de zi cu zi cât și pentru participarea socială. Orientarea acțiunii este deosebit de important, astfel încât tinerii nu se percep numai ca parte a societății, dar și contribuie activ. Ponderarea dintre metodele ar trebui să se bazeze pe experiențele cursanților și ar trebui să fie decise individual. O condiție pentru o discuție utilă despre subiect, este o atitudine simplă, care evită moralizarea hotărârilor de valoare față de cel care învață. (JUGEND für Europa, 2005)

Contextul teoretic privind construcția identității ar trebui să fie discutat cât mai puțin posibil și explicat într-un mod care diminuează complexitatea subiectului și invită cursanții să discute.

O relație de încredere între formator și grup, precum și între membrii grupului, pot sprijini dorința elevilor de a se deschide pentru a discuta despre propriile experiențe. Ar trebui să facă primul pas și să împărtășească în mod voluntar experiențele lor. Este mai ușor, când cursanții au fost martorii la rasism, fără a fi direct implicați. În această situație, incidentul nu este personal, dar destul de aproape pentru a se îngrijora și pentru a declanșa empatie.

Pentru discuția despre subiecte legate de rasism și de modul în care curajul civic poate ajuta pentru a face față situațiilor care implică rasismul, conștiința de sine și reflecția sunt părți importante. Prin urmare, se recomandă să se închidă sesiunea de formare (anumite activități sau chiar fiecare activitate), cu o rundă de reflecție și discuții.

Concluzie

Rezultatele obținute în formare pot fi folosite în diferite moduri, în funcție de rezultatul activităților de formare. De exemplu, în cazul în care fac afișe, acestea pot fi expuse în clasă. În cazul în care au creat un spectacol de teatru, acesta poate fi prezentat publicului. În orice caz, elevii ar trebui să decidă ce să facă cu materialele rezultate în cadrul formării. Organizația la care lucrează formatorul ar trebui să fie, de asemenea, informați și să fie de acord cu materialele rezultate în cadrul formării.

Evaluarea formării ajută pentru a măsura eficacitatea acestuia, care poate fi un aspect important pentru a decide, ce va fi făcut diferit data viitoare sau dacă formarea va mai fi făcută. Aceasta poate determina, care elementele de formare funcționează bine, unde există loc pentru îmbunătățiri și modul în care sesiunile ulterioare de formare pot fi făcute mai bine.

Punerea în aplicare concretă a activităților educaționale și metode poate fi diferită de la un formator la altul. Acest lucru înseamnă că nu numai elevii au de câștigat în urma formării, cât și formatorul poate obține noi perspective. Există mai multe modalități de a evalua formarea, deși este dificil să se măsoare formările anti-rasiste. În acest context, poate fi de ajutor să se definească obiective de la început pentru a le evalua la sfârșitul anului și a vedea în ce măsură au fost atinse. Această evaluare ar trebui să ia în considerare nevoile grupului țintă și să fie flexibilă.

În cazul în care formarea se desfășoară separat și nu în cadrul formării competențelor de bază, acesta poate fi anunțat prin intermediul newsletter-ului, broșuri sau social media, în funcție de tipul organizației, zonă (local, regional, național) și cultura comunicării. În cadrul formării competențelor de bază, cursanții trebuie să fie informați în prealabil.

2.6.5 Competențe de bază pentru situații de urgență în viața de zi cu zi

„O urgență este o situație care prezintă un risc imediat pentru sănătate, viață, proprietate sau mediu inconjurator.[1] Cele mai multe situații de urgență necesită o intervenție de urgență pentru a preveni o înrăutățire a situației, deși, în unele situații, atenuarea nu poate fi posibilă și agențiile pot fi doar în măsură să ofere îngrijiri paliative pentru ce urmează”. (<https://en.wikipedia.org/wiki/Emergency>)

Curaj civic se cere, în ambele situații: Fie pentru a da primul ajutor și a cere ajutor sau pentru a se asigura că serviciile de salvare nu sunt împiedicate să își facă munca.

Obiective

În acest capitol se pune accent pe situații de urgență reale, cum ar fi accidentele rutiere, incendii etc, din cauza numărului tot mai mare de atacuri asupra echipelor de salvare (poliție, pompieri și ambulanță). De asemenea, pentru mulți oameni se pare a fi mai important să filmize la fața locului în loc să ajute și să acorde primul ajutor. Abordarea pedagogică aici ar putea fi diferită de formare „clasică” pentru curajul civic: capacitatea de a lucra în echipă ar putea fi, de asemenea, învățat aici, precum și abilități de prim ajutor. Toate țările europene au instrucțiuni și legi cu privire la modul în care să se comporte în situații de urgență. Acest lucru înseamnă că abilitățile practice (de exemplu, primul ajutor) pot fi învățate aici, precum și în echipa de la locul de muncă: În situații de urgență, este necesară cooperarea mai multor persoane. Participanții ar trebui să învețe cum să evite situațiile periculoase, sau cum să utilizeze echipamentul de salvare și asistență - adică un defibrillator – în mod corespunzător. Dobândirea de competență ar trebui să constea din teorie, exerciții și întrebări practice și etice: Când și cum pot da o mână de ajutor? Pe lângă acestea vine aspectul etic: *Pentru a ajuta într-o situație de urgență este o lege - pentru a face fotografii și înregistrări video ale victimelor este penal.*

„Vestea bună pentru societate este (iată): curajul civic pot fi învățat și nu depinde exclusiv de gene. În acest proces de învățare, învățare a două căi trebuie să se distingă. Curajul civic poate fi transmis nesistematic și din întâmplare prin împrejurări de viață. (...) A doua cale de a învăța curajul civic este prin formarea atitudinii și modificarea comportamentului, care poate fi predat la cursuri de formare” (Meyer, S. 215, 216)

Atitudinea de formare, ca și creșterea empatie pentru victime și simpatiei pentru salvatori, funcționează cel mai bine într-un mediu relevant, de exemplu, la sediul Departamentului de pompieri.

Conținut

Ca un exemplu concret ar trebui să fie menționată, creșterea numărului de atacuri asupra echipelor de salvare și de poliție în multe dintre țările europene. Acești lucrători au devenit victime ale violenței. Aceștia sunt atacați în timpul programului de muncă sau intenționat obstrucționați de privitori. În Anglia, fiecare al treilea paramedic este atacat în timpul unei misiuni (<https://www.personneltoday.com/hr/ambulance-staff-assaults/>). Și chiar într-o țară ca Norvegia, cu populație scăzută, numărul acestor incidente sunt în creștere:

„Violența și amenințările la adresa paramedici sunt din ce în ce mai frecvente. Este o problemă globală în creștere și afectează, de asemenea, personalul de pe ambulanță din Norvegia „

(<https://www.personneltoday.com/hr/ambulance-staff-assaults/>)

Asta înseamnă că nu este doar despre curajul de a interveni într-o situație de urgență, cât și despre valorile etice care trebuie comunicate împreună cu o înțelegere a normelor legale. Neoferirea de asistență sau obstrucționarea serviciilor de salvare sunt crime.

Pregătirea și planificarea unei oferte

În acest caz, instruirea ar trebui să aibă loc direct cu diferitele grupuri operative de exemplu, poliția, observatorii de incendiu sau de la Crucea Roșie. Toate oferă cursuri în majoritatea țărilor europene, fie că este despre reguli sau comportament în situații de urgență, cursuri de prim ajutor sau direct pentru a obține curaj civic. Formarea direct la fața locului, cu ofițeri de poliție instruiți sau paramedici pot fi de mai mare folos tinerilor adulți în locul predării tradiționale.

Pentru a învăța despre curajul civic este important să se înțeleagă situația victimei:

„Decisiv pentru curajul civic este, în orice caz, dorința personală de a se implica, atît pentru sine mai ales pentru alții. Așteptările personale precum și ale celorlalți joacă un rol important. Oamenii, cel mai probabil, își asumă responsabilitatea pentru alții, dacă există o apropiere, simpatie sau compasiune (empatie) pentru destinatar și problema lui. Sensibilizarea la această problemă înseamnă: cineva se poate pune în locul celuilalt pentru că îi știe nevoia, sentimentele, reacțiile de la propria experiență. „(Mayer, S.36)

Acest lucru este realizat mai ușor într-un mediu real, decât într-o sală de clasă. Idolii, cum ar fi sportivii etc sunt buni spărgători de gheață, pot fi un punct de legătură între tinerii adulți și antrenori.

Următorii sunt potențiali parteneri de cooperare- care sunt utili pentru aceste activități educaționale: Pe de o parte, cei menționați anterior cum ar fi serviciile de poliție, pompieri și ambulanță, cruce roșie, iar pe de alte organizațiile care lucrează cu tinerii adulți. De asemenea, instituțiile de învățământ, și, eventual, organizații care lucrează cu infractori care au comis infracțiuni în acest domeniu. În cele din urmă, organizațiile de tineret ale căror participanți au provocările lor în viață, care ar putea tinde să depășească una dintre liniile directoare enumerate mai sus.

Punerea în aplicare a ofertei

La alegerea metodei, trebuie să se țină cont de faptul că participanții vor câștiga empatie pentru victime reale - cei care sunt într-o situație de urgență (accident, incendiu, atac) - și salvatorii lor. Formarea poate avea loc sub formă de jocuri de rol, filme, sau chiar la fața locului cu forțele reale de urgență. Acționând social și cu curaj înseamnă sprijinirea în mod vizibil și în mod activ a valorilor umane. Jocuri de rol atrag curaj civic prin solidaritate și responsabilitate socială. Aceste activități doresc să facă conștienți pe oameni de situațiile în care individului i se cere să acționeze cu curaj pentru a-i ajuta pe alții dincolo de propriile lor interese. Departamentele de poliție, pompieri și Crucea Roșie toate oferă exerciții practice de urgență, în care participanții pot avea atât roluri de victime cât și de salvatori. Aici conștiința pentru situații periculoase este ascuțită. Odată ce o anumită sensibilitate a însușită în randul tinerilor adulți, se poate discuta despre principiile etice.

- Participanții vor ști că fi curajos este despre a face ceea ce este corect. O persoană cu adevărat curajoasă are la bază integritatea și un sentiment solid de etică.
- Participanții vor ști că, atunci când adoptă stilul curajos de comunicare, cu emoție echilibrată, le arată altora care sunt limitele lor și limitele lucrurilor în care ei cred.

Formatorul discută împreună cu participanții normele practice de comportament curajos menționat în capitolul 2.6.2.

În formarea tinerilor adulți ar trebui să evite un comportament moralizator, să fie conștienți de punctele forte și punctele slabe, să le comunice și să creeze o cooperare bună. Este important să se transmită competențe în mod autentic și astfel să se realizeze un efect de învățare. În cazul în care participanții văd că formatorii sunt autentici, vor avea încredere în ei. Acest lucru are un efect pozitiv asupra situației educaționale.

Concluzie

„Pe scurt, obiectivele formării privind curajul civic poate fi descris ca o modificare de atitudine și comportament care ar trebui să dea posibilitatea participanților să arate curaj civic în cât mai multe situații, fără a-l pune prea mult în pericol,, (Meyer, 218)

Aceste activități educative pot fi finalizate cu o diplomă pentru participanți, sau poate cu posibilitatea de a fi un voluntar într-una din instituții. Este întotdeauna o mișcare bună din punct de vedere pedagogic să-i responsabilizezi pe tinerii adulți. Ele ar putea obține un certificat pentru a preda noile cunoștințe altor elevi. Aceasta sedimentează cunoștințele dobândite chiar mai mult. Grupul își poate publica activitățile prin intermediul social media. De asemenea, este recomandat să fie cât mai publică toată munca, astfel încât cât mai mulți oameni să devină conștienți de probleme și soluțiile posibile.

2.6.6 Competențe de bază în mobbing și bullying

Un elev este expus la violență sau este agresat în cazul în care acesta este expus în mod repetat la acțiunile negative ale unuia sau mai multor alți elevi pe o perioadă mai lungă de timp (cf. Schubarth, 2010, p. 17). (Stangl, 2019).

Obiective

Mobbing-ul și bullying-ul reprezintă probleme tot mai mari în lumea reală, cu consecințe din ce în ce mai severe. Mobbing-ul și bullying-ul îl fac pe individ să se simtă deprimat și pot duce la pierderea identității victimei, iar în cele mai grave cazuri, pot duce la autoagresiune și chiar la suicid. Într-o lume în continuă schimbare, unde tehnologia se află în prim-planul vieții de zi cu zi Mobbing-ul și bullying-ul devin o problemă mai mare pe internet, apărând frecvent pe social media și alte platforme online. Este important să ne amintim că agresiunea are loc, de asemenea, la locul de muncă. Pentru țintele de Mobbing la locul de muncă, o formă de intimidare de grup, există puține resurse pentru a le ajuta în lumea reală

Mobbing-ul poate avea un efect negativ grav asupra celor ce au o carieră bună și dau randament, în timp ce puțini profesioniști din domeniul sănătății mintale sunt instruiți să recunoască mobbing. Acest lucru evidențiază nevoia de adulți cu un nivel sporit de curaj civic care să promoveze ce este corect moral.

În abordarea problemei Mobbing-ului

și bullying-ului, o varietate de competențe sunt implicate. Mobbing-ul și bullying-ul nu sunt probleme ușor de gestionat, cu atât de multe aspecte emoționale ce trebuie luate în considerare. Pentru a ajuta o victimă a agresiunii, sunt necesare numeroase abilități, în special, o nevoie puternică de curaj. Pentru a rezolva problema, un individ trebuie să fie suficient de competent pentru a comunica în mod eficient cu bătaușul cu privire la ce greșește, de a lua decizii și de a găsi soluții, atât de necesare pentru a fi eficienți și bine pregătiți. O victimă poate avea nevoie de un anumit tip de ajutor în funcție de starea lor psihică, și le poate fi greu să se deschidă în fața celui ce se oferă să o ajute. Acesta este cazul în care o persoană trebuie să aleagă abordarea corectă pentru a ajuta victima.

Participanții trebuie să aibă cunoștințe solide, detalii amănunțite ale problemei și modul în care pot afecta victima. De asemenea, este important să înțelegem de ce agresorul se comportă în acest fel. Prin înțelegerea ambelor părți ale problemei, se poate găsi mai ușor o soluție. Participanții vor dobândi aceste cunoștințe, care să le permită să înțeleagă mai bine problema. O soluție potrivită poate fi abordarea agresorului, mai degrabă decât victima, dar această tehnică va trebui să fie analizată de către cursant, astfel încât aceștia să fie conștienți de părțile pozitive și negative și când este cel mai bine să fie pusă în aplicare.

Atunci când educarea participanților cu privire la tema Mobbing și bullying, accentul va fi pus pe necesitatea de a interveni și de a ajuta victima. Participanții trebuie să fie motivați să acționeze, mai degrabă decât să fie lași și să stea deoparte. Participanții ar trebui să înțeleagă că ei au o responsabilitate morală de a acționa și de a opri orice suferință a victimei. Prea des în lume, oamenii aleg opțiunea de a nu se implica și a nu ajuta o persoană în nevoie. Acest lucru trebuie să se schimbe și va schimba odată ce cursanții adulți sunt educați în mod corect și atunci când curajul lor civic va fi îmbunătățit.

De asemenea, este bine știut faptul că victimele mobbing-ului suferă multe modificări psihologice și fizice. Printre cele mai frecvente sunt tulburările de somn, furie, stres, pierderea de concentrare, tulburări ale sistemului digestiv, abuzul de alcool și de droguri, depresie, atacuri de panică, tendințe violente și tentative de suicid. Elevii vor fi bine pregătiți cu posibile soluții la aceste probleme și vor înțelege care sunt cele mai bune soluții pentru fiecare problemă.

Conținut

O varietate de situații ar putea fi folosite pentru a dezvolta subiectul agresiunii și mobbing. Există multe situații foarte triste și nefericite când o persoană tânără a dezvoltat probleme de sănătate

mentală, din cauza unor probleme, și chiar s-a sinucis deoarece acestea nu au putut face față problemei respective. Așa cum am menționat anterior, accentul trebuie pus pe consecințele grave ale agresiunii pentru a ne asigura că participanții înțeleg complet necesitatea de a acționa.

Cazurile în care se analizează agresorul va fi, de asemenea, util, astfel încât cursanții adulți se pot pune în locul bătașului și astfel să își dea seama cum gândește agresorul. Implicarea în acest nivel de înțelegere va permite cursanților adulți să fie cu un pas înainte, o implicare deplină în această problemă și orice situație ce ar putea exista. Agresorii au adesea tulburări de personalitate pe care le conduc la acest tip de comportament, dar sunt cunoscuți ca fiind fermecători și convingători, ceea ce le permite să îi atragă și pe alții.

Pregătirea și planificarea unei oferte

Atunci când se planifică o ofertă, trebuie să fie luat în considerare modul în care oferta va fi făcută. Oferta trebuie să fie atrăgătoare pentru participantul și ei ar trebui să înțeleagă că vor avea de câștigat enorm. Conținutul ofertei ar trebui să fie, de asemenea, transparent, astfel încât participanții să știe ce presupune aceasta. Ar trebui să fie atrăgătoare și practică. Nevoile și interesele relevante ale tinerilor adulți pot fi identificate cu ajutorul unui sondaj sau chestionar. Folosind o platformă on-line, cum ar fi formularele Google pentru a găzdui sondajul ar fi util, o modalitate on-line de colectare a informațiilor fiind oameni tineri au tendința de a utiliza dispozitive tehnologice mereu. Folosind tehnologia pentru a aduna aceste informații va fi, de asemenea, mai rapid și mai eficient, căci tinerilor li se pare plictisitor să completeze un sondaj pe hârtie, iar o versiune prin e-mail este mai atrăgătoare și văzută ca o alternativă mai rapidă.

Locațiile în cazul în care s-a descoperit că Mobbing-ul și bullying-ul reprezintă o problema ar fi o locație bună pentru a face aceste oferte. Acest lucru ar însemna cel mai probabil ca proiectul va avea un efect pozitiv în aceste zone afectate și care au cea mai mare nevoie. Centrele de educație continuă dedicate tinerilor adulți cu vârsta de 16 ani și peste, sunt locații utile, fiindcă acestea au grupul țintă înrolat deja, și au, de asemenea, facilități care ar putea fi utilizate. Ar mai putea fi utilizate spații de birouri și alte spații formale, utile la expunerea situațiilor de intimidare la locul de muncă.

Anunțul ofertelor ar trebui să fie o chestiune personală, privată, iar anunțul făcut prin e-mailuri și numere de telefon personale. Oamenii au tendința de a-și verifica telefoanele tot timpul și nu vor să rateze apeluri. Trimiterea email-uri vor fi de asemenea utile, deși, unele persoane nu verifică constant e-mailurile lor sau odată vizualizat, nu răspund imediat și apoi uită că le-au văzut. Proiectele ar putea fi făcute cunoscute pe canalele de social media ce ar putea fi folosite ca

platformă pentru anunțuri. Acest lucru ar atrage atenția asupra proiectului, ceea ce înseamnă că informația va ajunge la un număr cât mai mare de persoane.

Punerea în aplicare a ofertei

La punerea în aplicare a ofertei, ar trebui luați în considerare diferiți factori. Ar trebui să se țină cont de mărimea grupului deoarece succesul depinde mult de acest aspect. De asemenea, ar trebui să fie luate în considerare resursele necesare. Activitățile specifice necesită anumite spații și echipamente speciale. Calculatoarele pot fi necesare, de exemplu, așa că trebuie să se stabilească dacă acest lucru este posibil.

Pentru dezvoltarea și stabilizarea subiectului, sunt de dorit activități care implică îmbunătățirea abilităților cheie. Activitățile care vor îmbunătăți comunicarea și încrederea unui participant vor fi utile în mai multe situații. Nu numai că vor îmbunătăți curajul civic al participantului, dar vor îmbunătăți alte competențe cheie necesare pentru tot restul vieții lor, ceea ce îi va atrage mai tare pentru a accepta o ofertă.

Locații de învățare adecvate sunt importante în această activitate, iar centrele de învățământ suplimentare, cum ar fi colegiile ar fi ideale pentru toate activitățile, fiindcă, acestea au o gamă largă de echipamente și multe spații. Centrele comunitare și primăriile ar putea fi de folos datorită legăturilor lor strânse cu comunitatea locală și dorința de a se implica în proiecte cu un efect pozitiv asupra coeziunii și păcii în comunitate.

Timpul cel mai bun de învățare va fi în timpul zilei, fiindcă atunci oamenii sunt mai activi și acumulează mai bine informații. Singurul inconvenient este că unii cursanți nu pot lipsi de la școală sau de la muncă pe timpul zilei, și, prin urmare, se limitează perioada în care participanții nu au alt program.

Pentru ca grupul țintă să se deschidă și să vorbească despre experiențele din trecut și pentru a se asigura că fiecare participant se simte confortabil în cadrul grupului, trebuie să se facă un efort. Ar fi util să se selecteze participanții cu experiențe similare, care au multe în comun și cărora nu le este teamă să își împărtășească opiniile și gândurile. Ar trebui creat un mediu cald, primitor, confortabil pentru toți participanții dar și pentru ca sesiunile să fie un succes și să aibă un impact pozitiv asupra participanților și a comunității locale.

Experiențele persoanelor care nu participă la sesiuni, ci mai degrabă povești găsite pe internet ce reprezintă studii de caz vor fi utile la început, până ce participanții se obișnuiesc unii cu alții. După ce

participanții se cunosc, nu ar mai fi necesară utilizarea studiilor de caz, deoarece participanții ar trebui să se simtă bineveniți și să își povestească experiențele.

Concluzie

Ofertele trebuie să fie finalizate în mod corespunzător prin comunicare personală, cum ar fi un apel telefonic. Partenerii ar trebui să aleagă participanți în funcție de dorința lor de a se dezvolta personal și dorința de a contribui la soluționarea problemelor precum mobbing și bullying.

Rezultatele proiectului ar trebui să fie distribuite publicului prin postarea rezultatelor pe paginile oficiale de social media. Partenerii ar trebui să posteze rezultatele proiectului pe propriile canale social media și un buletin informativ care să explice rezultatele ar trebui să ajungă la persoane relevante. De asemenea, un grup dedicat și interesat, ar fi util pentru a se asigura că rezultatele proiectului sunt diseminate și utilizate în mod corespunzător.

Presa locală ar trebui să fie implicată în sate și orașe unde populația află informații din presa locală mai mult decât de la presa mai largă. În unele orașe, radioul și ziarele locale sunt o cale foarte eficientă de a afla și de a face schimb de informații importante.

O evaluare ar fi utilă să analizeze fiecare activitate, și să se asigure că participanții găsesc informațiile benefice. Acest lucru ar putea fi realizat sub forma unui simplu sondaj după fiecare sesiune. De asemenea, trebuie recunoscut faptul că o evaluare ar trebui să fie formulată pentru a verifica în mod eficient realizarea proiectului, de exemplu, să fie participanții care au luat parte la sesiunile de bullying și și-au folosit noile abilități și cunoștințe acumulate pentru a ajuta o victimă, sau chiar pentru a opri un bătaș. Pentru a aduna aceste informații, detaliile de contact ale tuturor participanților ar trebui să fie colectate și un sondaj post-sesiune ar trebui să fie trimis către ei.

Lecturi suplimentare:

<https://www.psychologytoday.com/gb/blog/beyond-bullying/201303/surviving-workplace-mobbing-identify-the-stages>

<https://www.betterhelp.com/advice/behavior/are-you-suffering-from-workplace-mobbing-heres-how-to-handle-it/>

2.6.7 Competențe de bază privind discriminarea împotriva grupurilor și indivizilor

Prin discriminare se înțelege "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție cu HIV, o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. "

<http://www.unesco.org/new/en/social-and-human-sciences/themes/international-migration/glossary/discrimination/>

Obiective

În cadrul acestui capitol, ne vom concentra pe modul în care adulții pot dobândi competențe civice pentru a recunoaște acțiunile discriminatorii asupra grupurilor vulnerabile, pentru a normaliza relația lor și pentru a-l sprijini. Ei vor dezvolta atitudini empatică, de susținere și intervenție, precum și competențele care vor duce la susținere și suport pentru persoanele / grupurile vizate. Mai multe tipuri de grupuri vulnerabile sunt definite, cu caracteristici prin care se disting: persoane cu handicap, victime ale violenței domestice, refugiați, dependenți, persoanele care trăiesc în comunități izolate, persoane eliberate din detenție, persoane fără adăpost, etc.

În acest context larg, participanții vor fi familiarizați cu caracteristicile fiecărui grup vulnerabil, în scopul de a adapta intervențiile lor la specificul grupului. Gama de cazuri / exemple va fi largă și va evidenția atât resursele emoționale și cele raționale a fiecărui participant.

Conținut

Discriminarea grupurilor vulnerabile este un subiect din ce în ce mai discutat, și multe programe pentru adulți conțin secvențe de educație non-discriminare, privite ca o competență transversală.

De ce ar trebui să fie conștienți adulții astfel încât să poată acționa în scopuri non-discriminare?

Un **stereotip** este un concept sau imagine simplificată și / sau standardizată, care este comună pentru persoanele care se referă la un alt grup și este generalizată prin cunoștințele sale minime sau limitate.

Stereotipurile sunt dăunătoare, în sensul că acestea fac rău prin prejudecăți și discriminare. Prejudecata nu este doar o opinie sau credință, ci o atitudine care include sentimente, cum ar fi

dispreț, repulsie sau aversiunea. Prin discriminare, o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta; Tratatul nu poate fi justificat și este rezultatul prejudecăților.

Dacă vorbim despre persoanele cu dizabilități, din punct de vedere istoric, a existat un stereotip realizat în diferite moduri. Unele dintre aceste stereotipuri au fost etichetarea persoanelor cu handicap, etichetare care încă persistă în mintea oamenilor. Informații incomplete, percepții eronate, izolare și segregarea au perpetuat multe stereotipuri. Vizualizarea unei persoane cu handicap sau un grup de persoane cu handicap luând în considerare limitele stereotipice ne face să vedem la ce ne putem aștepta și cum putem răspunde.

Stereotipurile dezumanizează și consideră dizabilitatea ca o caracteristică definitorie mai degrabă decât oamenii așa cum sunt ei.

Prejudecățile. Comunitatea educațională oferă o oportunitate importantă de a schimba aceste supoziții negative, la nivel instituțional și de a dezvolta o cultură care include recunoașterea și diversitatea de valori.

Persoanele cu dizabilități sunt diferite de persoanele fără dizabilități. Etichetarea cum ar fi „orb” sau „agorafob” la un grup de oameni nu înseamnă că toată lumea este la fel, iar multe dintre acestea sugerează că nu sunt văzuți cu ochi buni de unii.

Ipotezele nu ar trebui să influențeze starea unei persoane. Participanții (discriminatorii, observatori) ar trebui să învețe despre nevoile grupurilor vulnerabile, permițând tuturor să-și controleze comportamentul de la început.

Discriminarea este adoptarea unui comportament în conformitate cu stereotipurile și prejudecățile individuale, și necesită un tratament diferit pentru indivizi sau grupuri pe motive etnice, rasiale, religioase, sexuale, politice, de clasă etc. Termenul este folosit pentru a descrie acțiunea unei majorități dominante în ceea ce privește o minoritate dominantă și implică denigrarea unei persoane sau a unui grup.

Cu toate că în toate societățile democratice este interzisă orice formă de discriminare, din păcate, în realitate, discriminarea este practică de persoane fizice și instituții: companii, școli, spitale, primării, guvern. Acest lucru se datorează faptului că, așa cum am văzut, discriminarea se bazează pe stereotipurile și prejudecățile pe care le avem, și de care nu suntem întotdeauna conștienți.

Discriminarea directă apare atunci când o persoană refuză să recunoască drepturile unei alte persoane sau îi restricționează accesul la informații, servicii, accesul la anumite drepturi bazate pe apartenența la un grup.

Exemple:

Un student este exclus după ce a fost infectat cu virusul HIV;

Unui copil cu dizabilități îi este refuzat accesul la o școală de masă, cu toate că nivelul său intelectual ar permite să facă față cerințelor școlare;

Discriminarea indirectă are loc atunci când o prevedere, criteriu, practică aparent neutră, plasează oamenii într-un grup vulnerabil în dezavantaj în comparație cu ceilalți membri ai grupului majoritar. Desigur, situațiile în care această prevedere este justificată de un obiectiv legitim sunt acceptabile, iar măsurile folosite pentru atingerea acestui scop sunt adecvate și necesare.

Exemple:

Accesul la școală este permis numai studenților care poartă uniformă școlară, care ar putea fi o problemă pentru elevii defavorizați, care nu își pot permite să cumpere uniforma;

Evaluarea performanței elevilor consideră ca fiind un criteriu contribuția la Fondul de clasă/școală sau achiziționarea anumitor materiale didactice.

Stereotipurile și prejudecățile despre persoanele cu dizabilități provin din modelul promovat și adoptat de societate (model medical versus model social).

Modelul medical al dizabilității susține că incapacitatea persoanelor cu handicap de a se integra în societate este rezultatul direct al dizabilității persoanelor în cauză, nu rezultatul societății în care trăim și care poate fi modificat.

Acest model medical afectează, de asemenea, modul în care persoanele cu dizabilități se percep. Astfel, ei sunt hotărâți să creadă că deficiențele lor îi împiedică în mod automat să participe la activități sociale și economice. Acest mod de a vedea lucrurile face mai puțin probabil ca persoanele cu handicap să conteste excluderea lor din societate.

Modelul social al dizabilității face o distincție importantă între „afecțiune, incapacitate” și „handicap”.

Dizabilitatea în acest model este cauzată de „bariere”, factori sociali și organizaționali care nu iau în considerare sau care fac un efort foarte mic pentru a satisface nevoile persoanelor care suferă de diferite boli.

După cum putem vedea, cele mai importante obstacole pentru integrarea persoanelor cu handicap în societatea noastră continuă să fie obstacolele cauzate de atitudine, gândire stereotipă și ipotezele despre „ceea ce oamenii pot și nu pot face.”

Am acordat mai multă atenție grupurilor vulnerabile ale persoanelor cu handicap, deoarece acestea atrag multă atenție din partea societății, dar în mod similar poate fi abordată problema oricărui alt grup.

Pregătirea și planificarea unei oferte

În pregătirea și livrarea de programe de non-discriminare, este recomandabil să se ia în considerare următoarele aspecte:

Subiectul: Problema intervențiilor de discriminare și non-discriminare este sensibilă și complexă și va fi abordată ca atare. Acesta va evidenția specificul grupurilor vulnerabile, precum și modul în care acestea pot fi susținute, chiar și fără a omite grupurile vulnerabile ca factori-cheie, factorii de resurse care pot acționa sub cupola de curaj civic pentru a-și apăra propriile drepturi.

Grupul țintă: Participanții pot proveni din diverse medii cu nevoi educaționale diverse, în care vor fi analizate oricum exemple de non-discriminare în mai multe aspecte, dar ele pot identifica nevoile specifice care vor determina abordarea specifică pentru diferite grupuri vulnerabile. Desigur, orice grup de participanți vor pune laolaltă persoane din grupurile vulnerabile care doresc să învețe să-și apere drepturile, oameni cu spirit civic care doresc să își dezvolte abilitățile și, de asemenea oameni care au discriminat și trebuie să fie informați cu privire la rezultatele acțiunilor lor și să înceapă demersurile pentru schimbare.

Abordări educaționale: Accentul va fi pus pe obținerea de informații cu privire la particularitățile diferitelor grupuri vulnerabile și drepturile fundamentale ale persoanelor fizice, dar și pe experimentarea situațiilor, găsirea soluțiilor, cooperarea, responsabilizarea, încrederea în sine și motivația pentru acțiune. Măsura în care cele două abordări vor fi incluse cadrul unui program va fi în funcție de nevoile grupului.

Antrenorul: Formatorii trebuie să fie familiarizați cu lucrul cu oameni din diferite grupuri vulnerabile, au un rol activ în punerea în aplicare a programelor anti-discriminare în diverse medii de lucru

(instituții publice, corporații, organizații non-profit, școli sau alte instituții de învățământ, etc.) pentru a avea cât mai multe cunoștințe.

Subiectul fiind „la modă”, dar foarte sensibil, abordarea trebuie să fie flexibilă, adaptată la specificul fiecărui grup de participanți. Ei pot folosi „resursele” participanților pentru a evidenția experiențele acestora.

Pentru o bună planificare și buna organizare a fiecărui program, este recomandat să se analizeze nevoile de formare ale grupului prin interviuarea sau aplicarea de chestionare și de design personalizat.

Punerea în aplicare a ofertei

În punerea în aplicare a programelor educaționale pentru non-discriminare, vom lua în considerare faptul că, în orice acțiune discriminatorie, există două tipuri de actori și două tipuri de reacții, aproape diametral opuse, cu puține persoane discriminate, care au capacitatea de a oferi un răspuns la discriminare.

Ca urmare, în educația civică pentru non-discriminare, formatorul va încerca în primul rând să crească gradul de conștientizare a acestor probleme, subliniind latura emoțională în descrierea și înțelegerea vulnerabilități. Aceasta va spori empatia prin:

- descrierea particularităților psihosociale ale diferitelor grupuri vulnerabile,
- reflecție,
- recunoașterea emoțiilor și sentimentelor,
- respectarea drepturilor și libertăților persoanei și concepte, cum ar fi egalitatea de șanse

În a doua etapă, se va dezvolta o abordare mai rațională a problemei, aducând în discuție:

- barierele impuse (de multe ori autoimpuse) asupra persoanelor din grupurile vulnerabile în ceea ce privește accesul la educație, integrare socială și profesională , și care reduc la minim calitatea vieții lor;
- resursele necesare pentru a rezolva problema găsite la fiecare martor al discriminării, dar, și persoana discriminată, care trebuie să fie educați să aibă o reacție adecvată, non-conflictuală, pentru a dezamorsa tensiunile create.

Dacă în prima etapă, important a fost conștientizarea, reflecția, achiziționarea de informații, în această etapă, accentul se pune pe dezvoltarea abilităților de pregătire pentru acțiune, folosind jocul

de rol, Sociodrama, simulare, dezbatere și filmare, urmat de analiză comportamentală și feedback-ul furnizat de cei implicați. Tehnicile care pun adulți în interacțiune și cooperare sunt binevenite, deoarece acesta este cuvântul cheie: COOPERARE!

Al treilea pas este de a găsi metode pentru a identifica grupurile vulnerabile / actorii. Ei nu trebuie să rămână în poziția persoanei neajutorate, victima ale cărei interese urmează să fie apărată de altcineva, ci trebuie să realizeze propria lor putere de a rezolva lucrurile și de a acționa pentru a rezolva situațiile în care drepturile și demnitatea lor au fost încălcate. Afirmările altora, sprijinul lor, sunt elemente care trebuie adăugate la abilități de comunicare asertivă și tehnici de încredere în sine. De aceea, în această etapă, adulții vor practica re-modelarea, joc de rol, moduri de comunicare asertivă și sprijin emoțional. Puteți auto-administra mini-teste pentru a determina încrederea în sine și concuziona cu privire la diversitatea de tipologii, personalități, temperamente și caractere umane, cu diferite moduri de gândire și de acțiune, dar, de asemenea, cu privire la diversitatea de soluții la problemele lor.

Concluzie

Pentru a sublinia unicitatea umană (și atașat la modul unic de gândire și de reacție a fiecărui adult), dar care nu poate supraviețui decât într-o societate diversă, căreia îi aparține, grupurile de adulți trebuie să fie eterogene, iar grupurile de lucru, în cadrul programele de formare, trebuie să respecte aceleași condiții de diversitate. În acest fel, putem avea acces, într-un "laborator", la un mediu cvasi-real, cum numai societatea ca un întreg, poate avea.

La începutul programului de formare, un „start-up” al grupului va fi realizat ca un reper final în evaluarea competențelor dobândite și păstrarea probelor care urmează să fie raportate. Acest lucru se poate face, de exemplu, prin: declarații scrise sau filmate, cum ar fi „Mă consider / nu mă consider des discriminată....”, Interviu în diadads, declarații în plen. Vom proceda în mod similar în final și vom compara rezultatele.

Lecturi suplimentare

<https://www.globalmigrationpolicy.org/articles/integration/Anti-Discrimination%20Workplace%20Training%20Europe%20an%20International%20Typology,%20WRENCH%202001.pdf>

<http://website-pace.net/documents/19879/4648056/20181009-DisabilityInclusiveWorkforce-EN.pdf/0ac8f7d6-9bdf-4139-9991-23b260cc7152>

<https://rm.coe.int/168070d7f6>

https://www.csee-etuice.org/images/Publications/Booklet_on_Roma_project_final_EN.pdf

http://www.gitanos.org/upload/00/23/Guide_NGOs_and_Roma.pdf

2.7 Închiderea sau remarcă: „Dacă nu eu, cine altcineva?”

Ați ajuns acum la sfârșitul manualul nostru, pe care am dori să închei cu un citat din Erich Kästner. El a spus:

*„În toată nedreptatea care se întâmplă,
nu este doar vina celui care o comite,
dar, de asemenea, a celui care nu o oprește,,*

astfel Kästner subliniază ceea ce ne-am dorit să scoatem în evidență cu observațiile noastre, ca și concluzie: curajul civic este responsabilitatea noastră.

În setul nostru de instrumente veți găsi multe sugestii cu privire la modul în care activitățile care vizează dezvoltarea și încurajarea curajului civic pot fi practice în mediul profesional.

Referințe

- Arnold, Rolf (1996). Lebendiges Lernen. Baltmannsweiler
- Arnold, Rolf (2010). Stichwort ‚Kompetenz‘. In: Arnold, Rolf & Nolda, Sigrid & Nuissl, E. (Hrsg). Wörterbuch Erwachsenenbildung. Bad Heilbrunn, S. 172-173
- Baethge, Baethge-Kinsky (2004). Der ungleiche Kampf um das lebenslange Lernen. Münster
- Baldinger, Inge (2018). Mindestsicherung - volles Geld nur bei Integration. Salzburger Nachrichten Online. 28.11.2018. <https://www.sn.at/politik/innenpolitik/mindestsicherung-volles-geld-nur-bei-integration-61545514>
- Bauman, Zygmunt (2016). Die Angst vor den anderen. Ein Essay über Migration und Panikmache. Berlin: Suhrkamp Verlag.
- Bude, Heinz (2016). Das Gefühl der Welt. München: Carl Hanser Verlag.
- Collier, Paul (2019). Zit. In Spiegel 12/2019, Titelgeschichte „Tierisch wütend“
- Czwalina, Johannes (2012). Zivilcourage in der Marktwirtschaft. In: G. Meyer & S. Frech. Zivilcourage. Aufrechter Gang im Alltag. S. 113 – 124. Schwalbach/Ts.: Wochenschau-Verl.
- Heitmeyer, Wilhelm (2019). Zit. In Spiegel 12/2019, Titelgeschichte „Tierisch wütend“
- Hessischer Jugendring e.V. (HG) (2009). Juleica-Baustein Rechtsextremismus. Für Demokratie, Vielfalt und Zivilcourage. Wiesbaden
- Hirschman, Albert (1988). Engagement und Enttäuschung. Über das Schwanken der Bürger zwischen Privatwohl und Gemeinwohl. Frankfurt /M.: Suhrkamp Verlag.
- Jonas, Kai J. (2012). Zivilcourage lernen: Was können Zivilcourage-Trainings leisten? In: G. Meyer & S. Frech. Zivilcourage. Aufrechter Gang im Alltag. S. 213 – 233. Schwalbach/Ts.: Wochenschau-Verl.
- JUGEND für Europa (2005). Documents No. 7. „Kompetenzgruppe Antirassismus“ bei JUGEND für Europa Antirassistische Bildung im Rahmen internationaler Jugendarbeit. Hinweise für Projekte im EUAktionsprogramm JUGEND. <https://www.jugendfuereuropa.de/download/doctrine/WebforumJFEWebsiteBundle:Publikation-file-323/gesamt.pdf>
- Klein, Rosemarie & Reutter, Gerhard & Zisenis, Dieter (Hrsg.). (2011). Bildungsferne Menschen – menschenferne Bildung? Göttingen
- Landeszentrale für politische Bildung Baden Württemberg (Hg.) (2001): Aufrechter Gang: Zivilcourage im Alltag. Reihe: Der Bürger im Staat. 61. Jg. Heft 3-2011
- Lave, Jean & Wenger, Etienne (1991). Situated Learning: Legitimate peripheral participation. New York
- Leymann, Heinz (1993). Mobbing, Psychoterror am Arbeitsplatz und wie man sich dagegen wehren kann. Hamburg
- Meyer, Gerd (2012). Jenseits von Gewalt – Zivilcourage als sozialer Mut im Alltag. In: G. Meyer & S. Frech. Zivilcourage. Aufrechter Gang im Alltag. S. 19 – 53. Schwalbach/Ts.: Wochenschau-Verl.

Meyer, Gerd (2012). Sozialer Mut im Alltag. In: G. Meyer & S. Frech. Zivilcourage. Aufrechter Gang im Alltag. S. 257 – 306. Schwalbach/Ts.: Wochenschau-Verl.

Meyer, Gerd & Dovermann, Ulrich & Frech, Siegfried & Gugel, Günther (Hrsg.) (2004). Zivilcourage lernen. Analysen – Modelle – Arbeitshilfen. Bundeszentrale für politische Bildung, Tübingen

Meyer, Gerd & Frech, Siegfried (Hrsg.) (2012). Zivilcourage. Aufrechter Gang im Alltag. Schwalbach/Ts.: Wochenschau-Verl.

Nussbaum, Martha C. (2002). Verdinglichung. In Konstruktion der Liebe, des Begehrens und der Fürsorge. Drei philosophische Aufsätze (S. 101–105). Stuttgart

Posselt, Ralf-Erik (2004). Ein Courage-Training zur Entwicklung und Stabilisierung von Zivilcourage. In: Meyer, Gerd & Dovermann, Ulrich & Frech, Siegfried & Gugel, Günther (Hrsg.) (2004). Zivilcourage lernen. Analysen – Modelle – Arbeitshilfen. Bundeszentrale für politische Bildung, Tübingen, S. 240 – 259

Posselt, Ralf-Erik (2004). Ein Courage-Training zur Entwicklung und Stabilisierung von Zivilcourage. In: Meyer, Gerd & Dovermann, Ulrich & Frech, Siegfried & Gugel, Günther (Hrsg.) (2004). Zivilcourage lernen. Analysen – Modelle – Arbeitshilfen. Bundeszentrale für politische Bildung, Tübingen, S. 240 – 259

Prantl, Heribert (2012). Aktiv gegen Gewalt – Zivilcourage in der Bürgergesellschaft. In: G. Meyer & S. Frech. Zivilcourage. Aufrechter Gang im Alltag. S. 15 – 18. Schwalbach/Ts.: Wochenschau-Verl.

Reichert, Elke (2015). Was heißt hier Respekt? München: dtv.

Robert D. Putnam (2000): Bowling Alone. The Collapse and Revival of American Community; Simon & Schuster, New York

Rupprecht-Stroell, Birgit (2000). Mobbing – nicht mit mir! München

Schiersmann, Christiane (2006). Profile lebenslangen Lernens. Bielefeld

Schüßler, I. & Arnold, R. (2003). Ermöglichungsdidaktik. Baltmannsweiler

Stangl, W. (2019). Keyword: 'Bullying'. Online encyclopedia for psychology and education.

Stangl, W. (2019). Lexikon für Psychologie und Pädagogik. WWW: <https://lexikon.stangl.eu/6431/situierteslernen/> (2019-03-03)

Steiner, K./Schneeweiß, S./Stark, M. (2014). Praxishandbuch Niederschwellige Beratung und Bildungsformate.

[http://www.forschungsnetzwerk.at/downloadpub/AMS PH Niederschwellige Beratung 2014.pdf](http://www.forschungsnetzwerk.at/downloadpub/AMS_PH_Niederschwellige_Beratung_2014.pdf)

Tillmann, Klaus-Jürgen u.a. (1999). Schülergewalt als Schulproblem. Weinheim, München

Webber, Ashley 25.04.2018. Personell Today. Violent assaults on ambulance staff up by more than a third. <https://www.personneltoday.com/hr/ambulance-staff-assaults/>

Wissenschaftlicher Dienst des Bundestags. Sachstand WDG-3000-016/17

Wladasch, K./ Krausneker, V. (2007). Rassismus, Diskriminierung & Zivilcourage Didaktische Handreichung für PädagogInnen zur Vorbereitung und begleitenden Unterstützung des Projektes „38/08“. <http://www.lettertothestars.at/uploads/DidaktischeHandreichung.pdf>

Wolffsohn, Michael (2016). Zivilcourage. Wie der Staat seine Bürger im Stich lässt. München: dtv.

Zick, Andreas (2019). Zit. In Spiegel 12/2019, Titelgeschichte „Tierisch wütend“

Linkuri (2019-03-27)

<http://www.interreg-danube.eu/approved-projects/citywalk>

<https://www.klagsverband.at/info/hate-speech>

<http://www.aktive-arbeitslose.at/>

https://www.ams.at/docs/900_ams_wien_kurskatalog.pdf

<http://www.fairundsensibel.at/wir-%C3%BCber-uns.html>

<http://www.lighthouse-project.eu/>

<https://lexikon.stangl.eu/1066/bullying/>